

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4296

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 8 martie 1963

GÎNDURI DESPRE TOVARĂȘELE NOASTRE

STELIANA DOBROGEAN
strungar

LIVIA POPA
profesoară

VASILICA DIMULESCU
colectivistă

SANDA RĂDULESCU
cercetătoare

„Nu ne este numai soție, mamă, sau soră, ci și tovarășă de muncă. Ne-am obișnuit să simțim umărul ei alături, la strung, la pînsa de desen, în gospodăria colectivă, pretutindeni. Uneori mai uităm că este vorba de ea, și nu de el, dar totdeauna o stimăm și o apreciem ca pe un tovarăș bun cu care mergem alături, pe același drum, spre același țel”. Sint cuvintele lui Ionuță Florea, secretarul comitetului U.T.M. din secția sape foraj a Uzinelor „1 Mai” Ploiești. Am început cu ele ancheta noastră pentru că semnificația acestor cuvinte am întîlnit-o în tot ce am aflat de la bărbaiți pe care i-am solicitat să vorbească despre tovarășa de la locul de muncă. Toți au avut cuvinte calde, de apreciere și stimă, de încredere în un omagiu izvoit din suflet.

Despre STELIANA DOBROGEAN, strungar la Uzinele „1 Mai” Ploiești a vorbit la început strungarul Nicolae Pletoșu: — O cunoaștem mai de mult de cînd a venit de la școala profesională. Lucra în secție pe strungurile acelea mici unde se cere multă precizie. Prea mult lucruri nu știam despre ea, afară de faptul că piesele ei treceau totdeauna numai cu certificatul calității superioare. Recunoștință-i exigentă și calificarea, conducerea secției a trecut-o la controlul tehnic de calitate și astfel, de cîteva luni, verifică piesele pe care le lucrăm. La început unii dintre noi s-au simțit oarecum jigniți că vine o fată să-și ia la rost:

DE CE SINT PIESELE AȘA ȘI NU AȘA, DE CE NU SE RESPECTĂ CITEZA DE PRELUCRARE... Chiar și eu m-am simțit nu știu cum într-o zi, cînd a venit să-mi spună să opresc mașina fiindcă piesele nu erau la cote. Mă uitam la ea și nu ziceam nimic. Mi-a semnalat greșala dar n-a plecat. „Hai să vedem împreună defectul” mi-a zis ea. Am găsit pînă la urmă că tiparul nu mai corespundea. Mi-a adus un alt tipar și mi-a urât spor la lucru. Cum să vă spun: unde la început fusese cam supărat, la plecare ei m-am simțit oarecum rușinat. M-am apucat să refac piesele

de VIA POPA, profesoară de limbă română. — Pe tovarășa Livia o iubesc mult copiii — ne-a spus profesorul Walter Wrobel. Acest lucru are o mare semnificație. Cînd copiii își iubește profesorul, depun și mai multe eforturi pentru învățatură, sint mai exigenți cu ei înșiși. Ea este dirigintă la clasa a VIII-a H. Am văzut-o adesea printre elevii ei discutînd, ajutîndu-i. Dar nu numai la școală, ci și la internat. Am aflat că se ducea acolo să vadă cum învață elevii și să-i ajute îndeaproape (m.a. Am aflat ulterior povestea a doi e-

DE ZIUA FEMEI

levi și v-o relatăm pe scurt. Este vorba de Sirbu Victor și Anca Maria, căzuți la cite patru materii. Profesoara Popa Livia a îndemnat doi elevi cu note foarte bune să învețe împreună cu cei amintiți, să-i ajute. După un timp a venit să controleze rezultatele: nu se vedea însă nici un progres. Sirbu avea aceleași note proaste, absențe nemotivate, încălca disciplina școlară. Maria la fel. Ce era de făcut? Profesoara a cerșit părinților. A aflat un fapt care a tulburat-o. Sirbu Victor n-avea mamă. A invitat apoi pe tatăl fiicărui dintre cei doi elevi la școală. A discutat cu ei, le-a arătat notele, i-a prezentat profesoarele. Iar cazul lui Sirbu l-a făcut cunoscut colegilor de cameră, rugîndu-i să-i acorde o

mare atenție. Acum sint și rezultate bune: elevii au început să-și îndrepte notele). În concluzie: este o profesoară bună, subtilă de copii, stimată și apropiată de noi toți, tovarășii ei de muncă. În continuarea anchetei făcînd-ne la gospodăria agricolă colectivă din comuna Stejănești, regiunea Argeș. Despre cea mai bună îngrijitoare de animale, colectivistă VASILICA DIMULESCU, a fîntut să ne vorbească președintele gospodăriei, Dumitru Luca. — Fîndcă este atît de harnică și pricepută, colectivității au ales-o ca șefă a fermei zootehnice. — 54 de vaci, 59 de juninci, 35 de viței — ne-a informat prompt contabilul. — Da, e un sector destul de mare și se va dezvolta încă — a continuat Dumitru Luca. De cînd Vasilica e șefă a fermei, gospodăria și-a îndeplinit planul la lapte. Anul acesta am scos să avem 2.300 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Vasilica cu echipele ei s-au angajat să sporească captivitatea la fiecare vacă cu încă 100 de litri de lapte. — Anul trecut gospodăria a avut de la ferma zootehnică un venit de 350.000 lei — a mai intervenit încă o dată contabilul. — Vedeti deci cit de important este sectorul. Ca să poată conduce bine acest sector, Vasilica a citit cărți de spe-

cialitate și a avut de la Școala medie nr. 2, mi s-a vorbit despre Livia și v-o relatăm pe scurt. Este vorba de Sirbu Victor și Anca Maria, căzuți la cite patru materii. Profesoara Popa Livia a îndemnat doi elevi cu note foarte bune să învețe împreună cu cei amintiți, să-i ajute. După un timp a venit să controleze rezultatele: nu se vedea însă nici un progres. Sirbu avea aceleași note proaste, absențe nemotivate, încălca disciplina școlară. Maria la fel. Ce era de făcut? Profesoara a cerșit părinților. A aflat un fapt care a tulburat-o. Sirbu Victor n-avea mamă. A invitat apoi pe tatăl fiicărui dintre cei doi elevi la școală. A discutat cu ei, le-a arătat notele, i-a prezentat profesoarele. Iar cazul lui Sirbu l-a făcut cunoscut colegilor de cameră, rugîndu-i să-i acorde o

Radu Sevastița, Dumitrescu Maria, Butoi Maria și Stoian Steliana sint doar cîteva dintre numeroasele tinere fruntoase în muncă ale Fabricii de confecții și tricotațe București

Foto: O. PLECAN

Se apropie începerea lucrărilor agricole de primăvară

În regiunea Iași se fac ultimele pregătiri în vederea începerii lucrărilor agricole de primăvară. Gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare au terminat repararea și revizuirea tractoarelor și mașinilor agricole, iar acum brigăzile S.M.T. se pregătesc pentru deplasarea în gospodăriile agricole pe care le vor deservi. În vederea însămirării porumbului la un nivel agronomic superior, tractoriștii și colectivii care vor lua parte la aceste lucrări au participat la instrucția privind folosirea semăntorilor.

Paralel cu celelalte pregătiri se continuă acțiunea de fertilizare a solului. Au fost transportate la cîmp aproape 200.000 tone gunoi de grajd. De asemenea, în fiecare gospodărie colectivă s-au stabilit din timp loturile pentru diferite culturi, precum și sarcinile de producție pentru fiecare brigadă. Acum colectivii pregătesc ultimele cantități de semințe pe care le vor folosi în această primăvară.

Aici, în cercul de la casa pionierilor se naște și se dezvoltă pasiunea pentru un domeniu de activitate sau altul. Ce altceva decît pasiunea pentru raționare exprimată chipurile celor trei pionieri, membri ai cercului de radio-telecomunicații al Casei pionierilor din Brasov.

Foto: N. STELIORIAN

ÎN ATENȚIA NOASTRĂ — EXTINDEREA TEHNOLOGIEI MODERNE

ncă nu ajunsesem la finele anului 1962 cînd în echipă și brigăzi muncitorilor vîrstnici și tineri au discutat despre sarcinile pe care colectivul nostru le are de îndeplinit în acest an. Pe baza discuțiilor purtate în consfățuirile de producție, au fost stabilite 106 măsuri tehnico-organizatorice care au o eficiență economică valorind peste 2.430.000 lei anual. Privit în ansamblu, planul tehnico-organizatoric cuprinde măsuri care se referă la mica mecanizare a unor operații de prelucrare, la însușirea unor procedee tehnologice moderne, a noi metode de muncă. Iată cîteva: modernizarea și adaptarea de dispozitive la forfecile de debit și ghilotina de 16 milimetri, modernizarea ciocanului de la forjă, dispozitive de manevră matrice și alte dispozitive pentru forjă, propuse de colectivul secției. Punerea în funcțiune a două autoclave pentru nodulizarea fontei în turnătorie, adaptarea unui dispozitiv pentru frezarea roților dîntate — pe mașinile de frezat universale și altele. Acestea au și fost deja aplicate în procesul de pro-

ducție, obținîndu-se pe baza lor importante creșteri a productivității muncii și îmbunătățirea calității. De o bună apreciere se bucură în uzină și propunerea făcută de inginerul Iuliu Szabo, privind determinarea conținutului de nichel în oțeluri prin metoda fotometrică diferențială, aplicată cu mult succes în laborator. Este îmbucurător faptul că întregul nostru colectiv de muncă luptă pentru realizarea operativă a prevederilor planului de măsuri tehnico-organizatorice. Așa, de pildă, propunerea făcută de inginerul Vasile Brudășca, privind controlul retasurilor la piesele din fontă, aduce o economie anuală de circa 300.000 lei. În curînd vor fi aplicate cu succes metode noi de sudură cu electrod calcat, sudură cu fascicol de electroz, sudură în atmosferă de bioxid de carbon și altele. Pentru a asigura o productivitate sporită în toate secțiile productive, am acordat o atenție deosebită măsurilor de sortizare, cum ar fi amenajarea magazinelor intermediare, aşezarea mașinilor în flux tehnologic etc. Organizarea procesului de producție pe baze științifice, folosirea cu maximum de eficacitate a întregii capacități de producție a mașinilor, constituie în prezent în uzina noastră preocupări ale întregului colectiv. Foarte mulți muncitori au venit la conducerea secțiilor, la conducerea

GHEORGHE JULA
inginer șef
Uzina „Unio” Satu Mare

(Continuare în pag. a IV-a)

Decada documentării tehnice

DEVA (de la corespondentul nostru). Zilele trecute, la clubul „Siderurgistul” din Hunedoara s-a deschis decada documentării tehnice pentru siderurgii, constructori și mineri. Această interesantă acțiune de propagandă tehnică, organizată de comisia inginerilor și tehnicienilor de pe lângă Consiliul Local al sindicatelor și-a propus să răspundă unui număr de circa 20 teme dinaintele stabilite cum sint: „Realizări noi în exploatarea cilindrilor de laminare”, „Posibilități de reducere a consumului de coals pe tonă de fontă”. Folosirea surselor naturale la furnale etc.

TITA CHIPER

(Continuare în pag. a IV-a)

Cursuri de ridicare a calificării minerilor

• DEVA. — Exploatarea miniere din bazinul carbonifer al Văii Jiului primesc în acest an mașini și utilaje minier în valoare de 80 milioane lei. Pentru însușirea cunoștințelor necesare deservirii utilajelor și folosirii metodelor de lucru avansate, comitetele sindicatelor din aceste unități au organizat peste 80 de cursuri de ridicare a calificării, care sint urmate de circa 4.200 de mineri. În majoritatea exploatarea miniere din Valea Jiului funcționează universități muncito-

rești, unde se predau lecții pe teme ca: „Formarea zăcămintelor”, „Introducere tehnicii și tehnologiei înaintate”, „Folosirea întregii capacități de lucru a utilajelor din subteran” etc. • BAIJA MARE. — În 6 exploatarea miniere din Maramureș funcționează școli de calificare în meseriile de miner și ajutor de miner. Cei peste 1.000 de cursanți își însușesc timp de doi ani, tehnica exploatarea floanelor de minere, cunoștințe privind funcționarea utilajelor mo-

derne din dotarea minelor, securității muncii, aplicarea metodelor avansate de muncă etc. • PITEȘTI. — De cîteva zile, peste 500 de mineri din exploatarea Turiștii minier Argeș frecventează cursuri pentru ridicarea calificării și însușirea cunoștințelor necesare pentru minuirea noilor utilaje de mecanizare. În secțiunile din bazinul carbonifer Schitu Golești funcționează în permanentă cursuri de calificare. (Agerpres)

(Continuare în pag. a II-a)

Familicia

rau cu loji vreo trezeci de excursiuni veseli, gălgoși, nerăbdători. Așteptau vaporul pe pontonul legăturii al foarte tîrziu port Bicaș. Veselia, nerăbdarea, hainele ușoare și colorate, de vară, le dăduseră parcă aceiași vîrstă tîrziu; în plus, mai era și acel efort de competență pe care-l făceau loji presupunînd cum s-a lucrat aici, în timpul santerului (și mai toți aproximativ admirabili) încă mie mi se părea că loji nu trec de douăzeci de ani. Mi plăcea această dorință a lor de a ști și nu voiam să le contrazic presumpțiunile, chiar cînd nu erau prea aproape de adevăr. O lată subțire, cu ochii alungii, trași către temple, ridică privirea spre tîrziu care o înveia de după umeri: — Și ce-au pus în beton? — Dăuții li spus ce-au pus constructorii. În beton, mai bine zis ei li explică din ce se face betonul și cînd că în compoziția aceea intră doar

pietre, ciment, nisip și apă, lăta se arătă dezamăgită. — Numai atîi? — Se încrunță un pic, uitîndu-se la barajul alb și pulerinic, il cîntări, nedumerit parcă. — Eu cred că are și fier, spune altcineva din apropiere. Peste tot trebuie să fie și fier, ca să lîină. — Plus că malurile din jur sint betonate, probabil, se ivi al „specialiști”. — Bine, se încapă în lăta, dar trebuie să mai fie și altceva. Nu vedeți ce puternic e barajul? Uite cite mașini trec pe el! Și cită apă fine-n piept... Discuția deveni gravă, aproape tehnică. Ascultînd-o, mă amuzam să nu-i contrazic pe cei ce se aprinseseră; barajul nu era peste tot armat cu fier, malurile lacului nu erau betonate propriu zis, betonul nu cuprîndea decît elementele spuse de acel tînr, dar eu nu voiam să tulbur discuția. Mă stăpînea probabil și orgoliul celui care știa „cum a fost” și-și rezervă ultima și cea mai surprinzătoare replică.

Dar între timp veni vaporul și ne grăbirăm să urcăm. Așa li renunță cu totul la replica gîndită, dacă un marinar, Pișta, iost benist, nu m-ar fi salvat cu bucurie zgometoasă. — Ura! Ai mai venit pe la noi? Pe urmă, rîzînd, adăogase: Nu poai să uși santerul, așa-i. Am trecut lîngă el, pe covertă, ne-am amintit de prietenii comuni, am spus o mie de nimicuri ca oamenii care se vîd după mult timp și vor să-și spună totul — și așa aproape uitasem de ceilalți cu care venisem. Și așa li uitai poate dacă lăta cu ochii migdalaiți, trași spre temple, n-ai venit lîngă noi, pe covertă. Pișta li spusese că nu e voie, dar lăta se rugă, stăruia și eu, nu știu de ce, și pînă la urmă lîngă perche, căci venise și băiatul ajunse lîngă noi. Pentru că, într-un fel, li protejase, se stabilii în scurt timp între toți patru o înțelegere binevoitoare, ușoară. Și din nou lăta, care era foarte tînră și deci finea mor-

țiș la părurile ei întrebă despre baraj. De astă dată, cerînd părerea „specialiștilor”: a mea și a lui Pișta. Pișta li răspunse tehnic: în beton se pune balast, nisip, apă, ciment... — Și încă ceva, spusese eu. — Ce? se revolta Pișta. Adecă nu știu eu ce se pune... Mi pare rău... Ce, n-am lucrat eu de la prima lamelă? Cu nea Ionescu, cu Alexa, cu nea Mucenicu... Ai uitat? Dar mie puțin îmi păsa de revolta lui Pișta și, dorînd să îi înfelească cit mai exact, iată ce le povestii celor doi tineri, în linii mari și mult mai bine decît aici: — Am cunoscut prin '55 o familie de constructori de la baraj, familia Mucenicu. Mă obișnuisem să spun o familie, așa zic și acum, deși numai unul din membrii ei, talăl, lucra ca șef de echipă, betonist, la baraj. Copiii erau mari toți, la școală, soția era casnică, nu-și vedea capul de treburii. În 1957 s-a făcut trecerea Bis-

Sortarea și încărcarea buștelor în întreprinderea Iosrestleră — Sinaia (dispozitiv de busteni — Piața Arșit) Foto: AGERPRES

8 000 000 de spectatori

La Direcția rețelei cinematografice și difuzării filmelor s-a făcut recent bilanțul ultimei ediții a Festivalului filmului pentru sate. Această largă și populară manifestare culturală a marcat o creștere simțitoare a numărului spectatorilor, a interesului lor pentru arta cinematografică, 780 de filme artistice, documentare, de știință popularizată, de desen animat și păpuși, prezentate la sate în iarna aceasta, au fost vizionate de aproape 8 milioane de spectatori. În satele regiunilor Cluj, Argeș și Brașov s-a înregistrat cel mai mare număr de spectatori. O mare atenție s-a acordat în această perioadă organizării unor spectacole speciale cu filme pentru membrii cercurilor agrozootehnice și pentru tineret. Tot cu acest prilej au fost organizate și alte acțiuni care au completat manifestările prilejuate de tradiționala sărbătoare a filmului pentru sate ca: expoziții, conferințe, recenzii de cărți — în total aproape 4700 (Agerpres)

Versuri de la cititori

Mama

Linște. E ora când dorm copiii lumii,
Lin se arată fața doana-a lumii...

Mina cine-și trece peste leagăn
pacea somnului s-o apere și-arama
părului ca frunza ruginită de mesteacăn
s-o alinte. Ea, neobosită, mama.

Se ating huiubii-n zborul lor aproape;
peste leagăn — verzi — au și adus
crengi, o, crengile înalte de măsline,
Crengi ca niște arcuri de triumf.

ION NICULESCU
student

Învățătoarei mele

Scriu cu condelul ce mi-ai pus,
Atunci, înțila oară-n mână.
Din floarea munților, senină,
Aș vrea să-ți împletec cunună.

Să fi-o așez ușor pe țiplă,
Ce-or fi de vremuri argintii:
Nemărginită pretul
De la elevii tăi dintii.

Însolțoare-n nopți de veghe,
Venind din ceile-aminții,
Tu din lubre ai aprins
Attea lăcări noi lubrili.

Aș vrea să-ți fac din versul meu
Cum nu s-a mai făcut, cunună.
Scriu cu condelul ce mi-ai pus
Atunci, înțila oară-n mână.

FLORENTIN CAȚAN
profesor

O magiu

Mîinile mamei
Erau bătătorite de sape
Singerind, crăpate
Și arse de soare;
Mîinile ei, sulțetul ei
Pe timp de noapte și ceață
Mi-nălțeau trupul plînd.
Mă treceau din umbră spre soare, spre
lumină.

Azi, mîinile ei
Mingie spice, soare, pămînt
Mingie ilorile.

Mîinile ei calde ca zorile
Știu să se-nalțe spre stele,
Chem toate păsările cerului,
Toate viorile să cînte

Cu mine;
Culeg strălucirile nopților
Mamă,
Pentru tine!

Ți-aduc cerul mai aproape
Cu străluciri diamantine,
M-apropii de tine

Să-ți sărut ochii ce-au plîns
Și părul în care anii au nîns.

Mî-nținzi mîinile
Ca niște raze de soare.

ILEANA ROMAN
elevă

CINTAȚII, FETE FRUMUOASE!

Unele că nicăieri în țară noastră
vechile mentalități
cu privire la rolul
le slujnică, hărăz
altădată femeii,
ideea că femeii
nuri șade bine decît
lingă copii și tîgăie
— nu au lăsat
influențe mai greu de
șters ca în satele
macedoneilor. Părea
asta se împletin cu
sărăcia omenilor, cu
pămînturile aspre,
lipșite de rod și dăute
de vînturi. Satele
macedoneilor au
de jurîmpreț garduri
de lăspăzi de piatră,
groase ca la o cetate,
dar scunde și subre-
de. Dintr-un pas le
poți sări, cu umărul
le poți doborî. Și
totuși, zeci și zeci de
ani ele au închis, ca
într-o nișă veșită
bile celăi, minunate
apținîndu-le multor
femei, vestile între
alele și prin frumuse-
tea lor specifică. Femeile
macedoneilor — înalte,
subțiri, delicate,
femei frumoase ca-n
cîntecul duos care se
cîntă azi despre ele:
„Feață oclu mîrșina /
Lea mușată arînă...”
(Fată cu ochi negri
ca mîșina / Tu, frumoasă
macedoneancă...)

Am pososii de curînd
într-un sat macedonean
satul Ceamurii de Sus
din Dobrogea — la
invitația secretarului
U.T.M. pe comună,
tovarășul Tala Constantin
care ne-a scris:
„Venii la noi, să vedeți
cît de mult s-au schimbat
vechile mentalități,
veniți să le cunoașteți
pe fetele noastre...
Cîncizeci și șase
dintre ele au primit în
ultimele șase luni
carnetul de membru al
U.T.M.”.

S-ar putea ca cifra
aceasta să nu spună
mare lucru unora
dintre cititori. Avem
doar în fiecare sat
atîtea fete utemiste!
Pentru Ceamuria însă,
lucrurile stau cu totul
altfel. Pînă nu de
mult, dintre fetele
care locuiesc în sat,
una singură era
utemistă. Explicația
e simplă: și bărbaii,
dar chiar femeile
însele credeau despre
ele că rîstul lor o
acasă, și că lor nu
li se cuvine alt rîst
în viață decît
bucăria și alte
treburi pe lingă
casă.

— Se întîmplă
înainte de înființarea
gospodăriei, povestea
președintelui
colectivei, să-i
chemăm pe săteni la
o dezbatere, pentru a
lua o hotărîre.
Veneau bărbaii
singuri.

— Dar femeile
de ce nu le-aj
adus? îi întrebam.

— Femeile? se
mirau ei. Ce să
caute aici femeile?
A lua hotărîri e
treabă de bărbai!

— Și erau
sincer convingși că
lucrurile stau așa.
Cînd a luat
întîlnirea organizația
U.T.M. în sat,
majoritatea băieților
au cerut să devină
utemisti. Dar fetele?
Despre fetele nici
vorbă. Puteai să
încerci a discuta cu
ele. Dădeau
tăcute din cap, își
strîngeau
broboadele sub
bărbe și
închideau ușile în
urma lor. Susținute
parcă pe zidurile
de piatră din jurul
caselor, vechile
mentalități păreau
că n-o să poată fi
date niciodată la
o parte. „Ce vrei?
femei! se argumenta.
La ce bun să
într-o înțiu în U.T.M.”.

Dar iată că acum
10 ani, la
îndemnul partidului,
a luat
întîlnire și la
Ceamuria gospodă-

rie colectivă. Primii
s-au înscris
toți bărbaii, „capii”
familiei. Cînd
au început însă
să vină și femeile
alături de ei.
A răsunat atunci,
îngînat la cap
de ogor, primul
cîntec al
macedoneilor care
se dovedea
în muncă la
fel de harnice
ca și bărbaii.
Și iată că
numărul lor
s-a mărit, creștea
de la luna la
lună în
brigăzile de
cîmp, pînă
cînd — cu
clîșva în
mînă — n-au
mai putut
merge
lucrurile
asa. S-a
trecură la
reorganizarea
brigăzilor, se
crea
înființarea
unor
brigăz
de femei și —
asa cum era
dres — se
crea
ca
responsabil
de echipă să
fie aleși cei
mai buni,
cei mai
harnici și
priețipii
colectivisti,
îndierent
dacă sînt
bărbai sau
femei.

Vestea
aceasta a
trecură în
rîndul
macedoneilor
cum
trece
un
vînt
neapăsător
peste
un
stol
de
păsări. „O
femeie
să
conducă?”
Cele
mai
bătrîne
s-au
închinat
iute,
dar
cele
tînere
au
primit
cu
încredere
vestea
și
cu
mîndrie.

— Ce
spui,
Musa?
Ai
vrea
să
fi
șef
de
echipă?
Dar
tu,
Chirața?
Tare
sînt
harnice
voi, letelor!

Și
Musa
Ralte
și
Fieca
Chirața
aveau
atunci
vîrstă
de...
16
ani!

A
umbat
vestea
din
gură
în
gură
vreme
îndelungată,
mai
ceva
ca
la
plecare
macedone-
ilor
din
munții
Pindului;
fete
șete
de
echipă!
Dar
letele
au
muncit
strănic.
Mușă
singură
a
făcut
anul
trecură
aproape
300
de
zile-muncă
în
gospodărie,
a
dus
acasă
peste
2
000
de
kg
de

CUVINTE DE LAUDĂ

La atelierul de prefabricate
al întreprinderii „Grani-
tul”, situat pe calea Grivi-
ței, fiecare își vede de
treburile sale. Fierar-betonistii „tes”
din bare de grosimi apreciabile
păienjenisul metalic al peretilor
de beton. Într-altă parte
muncitorii alătuiesc cu
mîgăla fetele no-
nurilor de beton, peretii
vitoarelor blocuri. Macaragii
veghează ca cele transportate
să ajungă cu bine la
destinație. Printre ei
se află și tînăra Terzi
Neda. Conduce cu
priecepe podul ru-
lant, sau „electroplanul”
— cum i se spune aici.
Parcă un copil.
Poartă hama, de sub
care ies
șuvițe de păr negru.

Despre tovarășa Terzi
a vorbit mai
întîi inginerul șef al
atelierului — Vasile
Popescu:
— La noi, Terzi
Neda lucrează
din 1961, fiind
singura femeie
din
întregul
atelier
care
îndeplinește
funcția
de
macaragin,
alături
de
14
bărbai. Dacă-i
femeie,

asta nu înseamnă
că se lasă
mai
prejos
decît
ei.

Își
dă
parerea
și
comunistul
Victor
Reva, în
brigada
cărui
lucrează:
— Numai
lucrurile
bune
se
pot
spune
despre
ea.
Este
harnică,
disciplinată
și
bine
pregătită
profesional.
În
brigada
mea,
Neda
lucrează
simultan
cu
măști
abilitate
la
două
electroplăne.
Nu-mi
amintesc
ca
vreun
panou
să
fi
fost
lovit
din
cauza
neglijenței
ei.
De
altfel,
are
multă
experiență.
A
lucrat
și
pe
macara-
ra
turn.
A
dat
atenția
cuvenită
și
întreținerii
utilajului,
iz-
bitud
să-l
folosească
două
ci-
cluri
fără
să
fie
necesară
vreo
reparație
medie
sau
capitală.

— Este
mereu
fruntașă
și
lanză
mult
muncitori
în
urmă,
cît
e
de
mîntuică —
spune
și
tovarășul
Stănescu
Nicolae,
secretarul
de
partid.
De
cînd
a
fost
confirmată
candidată
de
partid,
parcă
i-au
crescut
puterile.
Peste
tot
o
vezi.

— Uite dragă, pentru tine: de ziua mamei, de aniversarea ta,
de onomastica ta, pentru trei ani de cînd ne-am cunoscut,
pentru doi de cînd ne-am luat, pentru anul nostru...

Desen de MATTY

Tovarășă Neda este
apreciată și
îndrăgita
de
întregul
colectiv...

Terzi
Neda
nu
are
decît
23
de
ani
și
totuși
are
destule
lucruri
de
povestit:

— În
1946
era
mare
jale
în
cîșta
noastră
din
satul
dobrogean
Cerna.
Tata,
întors
bolnav
din
război,
se
păcăpise
după
ce
zăcuse
aproape
un
an.
Mama
a
început
atunci —
lupînd
cu
sece —
să
muncască
de
una
singură
petecul
de
pămînt
care
ce
păstra.
Eu
și
soră-mea
Mariana
am
trăit
sile
triste,
pline
de
greutăți
și
lipsuri.
Au
venit
însă
și
zile
luminoase.
În
curînd,
în
pustiul
dobrogean
au
apărut
primele
gospodării
colective
și
o-
dată
cu
ele —
helșugul.
Am
venit
apoi
la
București
și
cei
patru
ani
petrecuți
în
școala
medie
tehnică
de
utilaje
construcții
au
fost
pentru
mine
ani
de
pregătire
întensă.
Absolvînd
școala
cu
diploma
de
macaragin,
am
început
imediat
să
lucrez
pe
diferite
șantiere
de
construcții.
De
doi
ani
lucrez
aici,
la
atelierul
de
panouri
prefabricate.

— Și
alte
preocupări?

— Pînă
nu
de
mult,
am
fost
o
pasionată
artistă
amatoare.
Am
făcut
parte
din
colectivul
de
teatru
care
la
ultimul
concurs
bina-
l „L. L. Caragiale” a
obținut
premiul
I
pentru
interpretarea
la
faza
regională.
În
ultimul
timp
îmi
dragostea
pentru
învățătura
să
lu
locul
pașionii
pentru
arta
amatoare.

— Ce
înveți?

— De
toate:
fizică,
matema-
tică,
romină...
Intenționez
ca
în
toamnă
să
candidez
la
examenul
de
admitere
la
Institutul
de
construcții.
Doresc
să
devin
un
bun
inginer
construcțor
și
prin
bucătoria
mea
să
fiu
de
folos
colectivului
în
care
voi
munca.

— Terzi
Neda —
în
modestia
ei —
n-a
vrut
să
vorbească
despre
succesele
obținute
în
atelierul
de
prefabricate,
despre
faptul
că
în
fiecare
lună
se
situează
printre
fruntași.
Nu
știa
cît
activitatea
ei
fuese
descrișă
în
cuvinte
calde
și
frumoase
de
tovarășii
de
muncă,
construcțorii.

FLORESCU GRAUR

Trei dintre tînerele fruntase de la Fabrica de încălzămînte „Carmen” din Capitală: Speranța Dalaban, Elena Frusinescu și Aurelia Ilie discutînd despre o nouă metodă de croire rațională.

Foto: AGERPRES

Gînduri despre tovarășele noastre

(Urmare din pag. 1)

calitate, a cerut îndrumări
medicului veterinar, a fost în
schimb de experiență. În
muncă o caracterizează
dragostea față de tot ceea ce face,
grija față de arsul gospodăriei.
Am să vă povestesc o în-
tîmplare semnificativă. Ieri
seară „Galbena”, o vacă care
trebuia să nască, dădea oare-
cari semne de neliniște. Va-
silica n-a mai plecat acasă. A
făcut totul pentru a se as-
tepta toată noaptea. Și nu
fără folos. Spre ziuă vaca a
născut o vițelă de toată fru-
musețea. Dacă n-ar fi fost Va-
silica de fată, vițelul ar fi murit
sufocată. Cu o noapte de
nesomn și încordare, a salvat
viata unui animal și a sporit
bogăția colectivă. Un fapt

foarte obișnuit la Vasilica noastră,
cea harnică.

Printre întrecătorii noștri
s-a aflat și tînărul Sabin Vasu
cercetător principal la Institutul
de bichimie al Academiei
R.P.R. care ne-a prezentat o pe-
tîmă de bichimist SANDA
RĂDULESCU.

— Cine nu o cunoaște pe
tovarășă Rădulescu? În munca
ei dovedește multă perse-
verență și pasiune pentru tot
ceea ce face. În institutul
nostru se bucură de respect.
De cîțva ani cercetează cu sîr-
gînă o problemă importantă și
anume, transportarea substan-
țelor în plante, cu scopul în-
murririi unor aspecte biochimi-
ce în hibridarea vegetativă. În
urma acestor cercetări efectu-
ate în cadrul unui colectiv sub
conducerea academicianului

Macovschi, se conturează o
nouă ipoteză privind transpor-
tul substanțelor în plante. Ea
știe că în munca noastră
avem nevoie mereu de noi
cunoștințe și de aceea în-
vîntă în fiecare zi, în fiecare
ceas. Cîntecul cărții de speciali-
tate, reviste și studii. Zilele
acestea a terminat cursul de
specializare pentru a putea ef-
fectua cercetări cu izotopi ra-
dioactivi.

În tot ceea ce face, ea ne
este o tovarășă bună, apropiată.
Îi dorim împlinirea tuturor
aspirațiilor sale.

Așa ne-au vorbit un muncitor,
un profesor, un colectiv-
vist și un cercetător despre
tovarășele lor de muncă; și în
fiecare cuvînt am simțit stîm-
ba și încrederea ce le-o acordă
din toată inima.

ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ

De curînd, presa din
mai multe țări ale lumii
anunța o însemnată
realizare a științei și
tehnicii sovietice. Timp
de peste trei decenii
crearea așa-numitelor
„lămpi reci” era doar
un vis al savanților
scrie ziarul Național
Zeitung —

A
cum
problema
este
rezolvată.
Unui
colectiv
de
cercetători
sovietici
li
revine
cîntecul
de
a
fi
făcut
un
nou
și
important
pas
înainte
în
dezvoltarea
electronicii.
Descoperirea
acesteia
—
lampa
cu
catod
rece
—
de
mărima
unui
bob
de
mazăre,
constituie
o
adevărată
revoluție
tehnică...

„Ce
face
ca
aceste
lămpi
să
fie
atît
de
atractive?
Din
multe
puncte
de
vedere
performanțele
lor
sînt
mult
mai
bune
decît
cele
ale
altor
elemente
asemănătoare
și
ele
sînt,
fără
îndoială,
mult
mai
ieftine —
scrie
revista
engleză
„Communications and
Electronics”
Lămpile
cu
catod
rece
nu
se
defectează
cînd
sînt
suprasolicitate.
Cu
toată
siguranța,
ele
vor
fi
apte
de
funcționare
în
tot
timpul
vieții
instalațiilor
în
care
sînt
folosite”.

Cum
se
explică
largul
răsunet
al
acestei
realizări
a
oamenilor
de
știință
sovietici?

În
zilele
noastre
tehnica
electronică
devine
o
pîrgă
a
progresului
de
automatizare
complexă
a
producției.
În
cunoașterea
tot
mai
profundă
a
lumii
atomilor
și
moleculilor,
în
cucerirea
spațiului
cosmic
sau
în
pătrunderea
legilor
vieții.

Pe
de
altă
parte,
însăși
dezvoltarea
electronicii
este
condiționată
la
rîndul
ei,
de
folosirea
unor
mereu
noi
fenomene
fizice.
care
stau
la
baza
funcționării
principalelor
ele-

mente constitutive ale diferitelor
aparate electronice.

Astfel,
vreme
de
peste
patru
decenii,
adică
pînă
la
apariția
semiconductorilor,
electronica
s-a
dezvoltat
pe
baza
tuburilor
electronice
cu
vid,
formate,
schematic
vorbind,
dintr-un
catod
(filament
incandescent),
grîlă
și
anod.

Totuși,
dominația
exclusivă
a
tuburilor
electronice
a
încetat
odată
cu
aplicarea
în
catod
de
diode
și
transistorilor
cu
germaniu
sau
siliciu.

Principalul
defect
al
tuburilor
electronice,
fie
ele
cît
de
complexe
și
costisitoare,
este
dior
și
telemisiune,
masinile
electronice
de
calculat
sau
instalațiile
de
automatizare,
tuburile
electronice
sînt
inlocuite,
rînd
pe
rînd,
de
aproximativ
zece
ori
pe
an.

Aceteste
deficiențe
sînt
înaltărate
în
mare
măsură
de
folosirea
triodelor
semiconductorice,
aplicate
azi
într-o
măsură
tot
mai
largă
atît
în
radiotehnică
cît
și
în
alte
instalații
electronice.

Dacă
un
tub
electronic
complex
este
compus
din
aproximativ
60—90
de
detalii,
realizate
cu
o
mare
precizie
și
din
materiale
foarte
costisitoare,
triodele
din
germaniu,
de
pil-

Prin
urmare,
lămpile
cu
catod
rece
sînt
cît
puțin
de
10
ori
mai
ieftine
decît
cele
mai
simple
tuburile
electronice.
Totodată,
durata
lor
de
funcționare
este
de
aproximativ
100
de
ori
mai
mare
decît
a
acestora.

În
al
dolea
rînd,
consumul
de
energie
electrică
este
întîm, iar
încălzirea
este
aproape
înobservabilă,
la
fel
ca
și
la
tuburile
luminescente.
În
plus,
spre
deosebire
de
tuburile
electronice
sau
transistori,
lămpile
cu
catod
rece
sînt
împlute
cu
un
gaz
inert,
care
devine
luminescent
de
îndată
ce
încep
să
funcționeze,
au
însușirea
de
a
fi
autoîndicatoare
a

plinirea diferitelor sarcini se
folosesc tuburi electronice de
tipuri diferite. Construcția
lămpilor cu catod rece, oriunde
ar fi folosite acestea, nu se
modifică însă. Diferențele
schematice necesită aceluși
tipuri de lămpi cu catod rece.
Aceasta a permis să se cons-
truiască, pînă în prezent, in-
stalații de telemetrie pentru
aparatura cosmică, variate
aparate pentru cercetări în
domeniul fizicii particulelor
elementare ale materiei, micro-
centrale telefonice automate,
televizoare, ba chiar și o ma-
șină electronică de calculat
care, după spusele acad. A.
Berg, are deosebite perspecti-
ve de aplicare în întreprinde-
riile industriale, sovhozuri,
colhozuri și institute de cercetări.
Intrucît este ieftină și foarte
sigură în exploatare.

După cum se vede, lămpile
cu catod rece sînt atît de mul-
tilaterale prin funcțiile lor
încît pot înlocui cu succes cele
mai diferite tuburi electronice
speciale.

Calculule preliminarilor arată
că, în cazul unei producții anuale
de aproximativ 10 000 000
de lămpi „minime” — economiile
minime obținute vor atinge
suma de 2 000 000 000 ruble.
În acest scop au și fost
construite două automate ca-
rasel cu o capacitate de pro-
ducție de 1 500 000 de lămpi
cu catod rece pe an. Peste 400
de întreprinderi și institute de
cercetări din Uniunea Sovietică
folosesc deja cu succes și în
cele mai variate scopuri
lămpile cu catod rece, care au
inaugurat o nouă epocă în
dezvoltarea electronicii mo-
derne.

T. RĂDOIU
fizician

Răspundem la întrebările
cititorilor

Gheorghe Pădure-Iasi. Lucrarea publicată în
volumul I. Adăbește „Omul corectăz planeta”
în care sînt prezentate marile planuri de transformare
a planetei va apare curînd, după cum sînt întem-
ormai, într-una din colecțiile de popularizare a științei
ale Editurii Întineretului.

Pînd atunci, vă propunem să citiți reportajul lui
M. Davidov și M. Tunt „Supunerea marilor fluviu”
apărut acum cîțiva ani.

Victoria Epureanu — Constanta. Hrana cosmonau-
ților ridică întrebări deosebit de interesante, dacă se are în vedere condițiile speciale
din zborurile cosmice de lungă durată: starea de
imponderabilitate, lipsirea costumelor astronautice
(care includ și măști de oxigen) și spațiul redus
pentru depozitarea rezervelor de hrană.

Oamenii de știință au ajuns totuși să rezolve
aceste probleme și după cum știm, cosmonauții care
au fost lansați pînă în prezent au mîncat în Cos-
mos ca și pe Pămînt. Dacă vrei amănunte suplimentare
în legătură cu această problemă, îți propunem
să citești cartea „Hrana astronautilor” din
cartea inginerului Ion Pascaru „Zborul în Cosmos”
apărută în colecția „Știința învinge” a Editurii Întineretului.

Georgeta Melinte — Galați. Problema viitoare
dezvoltări a științei este realitate una dintre cele
mai pasionante probleme pe care și le pun oame-
nii. Cunoașterea științifică se dezvoltă cu pași de
urias, și de zi în zi pînă la urmă vine și înaintea
visurii ale omenirii.

Doi dintre ziaristii de la „Komsomolskaia Pravda”
M. Vasilev și S. Guscev, au avut acum cîțiva ani
în calitate de oaseni într-o lucrare de largi proporții,
intitulată „Reportaj din secolul al XXI-lea”,
relatările a 29 de reputați savanți sovietici despre
știința și tehnica viitorului.

Citește cartea această apărută în traducere în
Editura Întineretului și vei găsi câteva din marile
direcții ale dezvoltării științei contemporane.

Vasile Maria — Climpina. Prima raționare de pe-
trol din țara noastră a fost construită la Moinești-
Lucești. După 13 ani, în 1953, Teodor Mehedinteanu
construiește raționaria de la Rîlov care va servi
apoi cîțiva ani mai tîrziu (1957) la producerea
petrolului necesar Ion Pascaru „Zborul în Cosmos”
Dacă vrei amănunte în legătură cu istoria exploara-
țiilor petrolului, citește primele capitole ale cărții „Ti-
teul — bogăția a patriei noastre” apărută în Edi-
tura Întineretului.

La uzinele de hidrogenatoare
din Novosibirsk
Foto: TASS Moscova

„LĂMPILE MINUNE”

Amcheța NOASTRĂ

Tinerilor — lucrări de muzică ușoară de înaltă tinută artistică!

M. Vescan

1 Concluziile au fost clar exprimate la încheierea consfățuirii și toți cei prezenți am fost de acord cu ele.

Aș vrea însă, cu acest prilej, să menționez o idee necesară a fi subliniată după această consfățuire. Cred că ceea ce a pus anumite piedici dezvoltării muzicii ușoare provine mai ales din insuficiența consecvenței cu care alți noi compozitori, cit și interpreții sau colectivele de redactori ai instituțiilor de difuzare — rezolvăm sarcinile care ne revin. Cu toții trebuie să răspundem în practica noastră la întrebarea: „Pe cine cântăm și pentru cine cântăm?”

Linia pe care trebuie să desfășurăm activitatea noastră creatoare se pierde adesea din cauza căutărilor cu orice preț a unui succes facil, unor drumuri superficiale (care se traduc prin folosirea unor șabloane, formule melodice simple, imprumutarea unor stiluri de interpretare consacrate etc.), în loc de a încerca să cunoaștem îndeaproape oamenii pentru care scriem, oamenii ale căror gânduri, sentimente, năzuinți trebuie să le exprimăm.

De aceea, cred că atât noi, compozitorii (în cadrul Uniunii Compozitorilor) cit și interpreții (în cadrul A.T.M.) trebuie să găsim cele mai potrivite mijloace pentru a ne lega cit mai strâns cu viața oamenilor din uzine, întreprinderi, de pe ogoare, din instituții pentru a crea o muzică ușoară care să reflecte viața noastră într-o formă artistică superioară și care să-și aducă la îndeplinire rolul său educativ.

Mai există un factor, poate cel decisiv, în combaterea prostului gust vehiculat în genul muzicii ușoare și mai ales în combaterea influențelor negative ale muzicii decadente asupra gustului ascultătorilor de muzică ușoară. Un rol hotărâtor în combaterea acestor influențe îl poate avea cultura muzicală pe care fiecare tânăr trebuie să și-o dobândească. E greu de presupus că un tânăr al cărui gust a fost educat să prețuiască muzica lui Bach, Beethoven, Cealikovski, Enescu, Prokofiev etc., poate fi furat de neplăcutele muzicale decadente.

Școlile medii, casele de cultură ale tineretului, căminele culturale, cercurile prietenilor muzicii care au luat ființă în unele mari întreprinderi, o serie întreagă de instituții — Radioul, Televiziunea, Casa de discursi „Electrecord”, lectoratele Filarmonicilor, teatrele muzicale din întreaga țară — trebuie să depună toate eforturile ca, pe baza unui program întocmit cu multă judiciozitate pedagogică, să contribuie la educația muzicală a tineretului, la sădirea dragostei față de marile valori ale culturii muzicale.

Dacă am organiza cu perseverență în școli, (chiar în cursul orelor de muzică, unde din păcate programa analitică este astfel întocmită încât în momentul de față absolvenții școlilor noastre medii au asigurată cunoașterea tonalității, cu numărul respectiv de bemoli sau diezi, dar nu și formarea gustului de a asculta capodoperele literaturii muzicale) în casele de cultură, o largă suită de audiiții pe baza unei serii de discursi (care să conțină totodată și prezentarea coordonatelor operei ascultate), audiiții în care pe baza unui program progresiv, tinerii ar asculta rapsozile lui Enescu, valsurile lui

Strauss, uverturile celebre, apoi sonatele, simfoniele compozitorilor noștri și din alte țări, am putea contribui din plin la educarea unui tânăr cu o cultură muzicală formată, cu un bun gust estetic-muzical, capabil să se orienteze și să respingă orice produs străin de conținutul culturii și vieții socialiste. Aceasta ar însemna totodată și un aport decisiv la revoluția culturală în domeniul muzicii. Pentru organizarea unor asemenea audiiții există în prezent în țara noastră toate condițiile necesare.

2 Nu fac parte din rîndurile compozitorilor de muzică ușoară care s-au dedicat cu exclusivitate acestui gen. Imi place muzica ușoară și-am scris și în acest gen lucrări. Cred că toți compozitorii noștri (mai refer la cei ce compun numai muzică de cameră și simfonică) au de câștigat în experiența conținutului lucrărilor lor și la coloritul melodic, scriind în genul muzicii ușoare. În această privință există o tradiție de la clasic, continuată și de contemporani: Beethoven și Haydn au scris piese de muzică ușoară (diferite danșuri pentru baluri) al căror ecou se face auzit și-n menuețele sau în alte danșuri din lucrările lor simfonice, iar contemporanul Șostakoviț este autorul nu numai al marilor sale simfonii ci și al unor piese de muzică ușoară.

Mi-am propus în ultimul timp să cunosc mai îndeaproape genul muzicii ușoare și mai ales să-mi orchestrez singur compozițiile respective, deoarece orchestralul (oricât de talentat și experimentat ar fi) nu reușește întotdeauna să păstreze în haina orchestrației sale personalitatea lucrării și stilul compozitorului. Astfel, ultima mea creație de muzică ușoară (și prin această răspund la a treia întrebare) mi-am orchestrat-o singur. Poetul Eugen Frunză este autorul versurilor. Ne-am gândit să atragem atenția tinerilor îndrăgostiți că:

„Iubirea nu-i un simplu „te iubesc” furat de vînt și risipit”, cum spune cîntecul.

Aș fi bucuros ca acest cîntec să placă tinerilor noștri.

E. Roman

1 În domeniul creației este cert că, după această discuție inițiată de Consiliul Muzicii (și pe care o consider hotărâtoare în imbușurarea muzicii ușoare bune românești) se desprind o seamă de concluzii și mi-aș permite să sintetizez câteva dintre ele în felul următor:

a) Toți compozitorii de muzică ușoară din țara noastră trebuie să depună eforturi serioase pentru asigurarea calității artistice superioare a lucrărilor lor. O largă a tematicii cîntecului liric, o inovație la muzicii noastre de dans, cu punerea pe prim

După cum se știe, recent a avut loc ședința largită a Consiliului muzicii din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă în care s-au discutat o serie de probleme ale creației, interpretării și difuzării muzicii ușoare.

După această consfățuire, redacția ziarului nostru a adresat unor compozitori, poeți, interpreți și responsabili ai unor instituții de difuzare a muzicii ușoare următoarele trei întrebări:

1. Care sînt principalele concluzii pe care le-ați tras din această consfățuire?

2. Cum v-ați gândit să perfecționați activitatea ce o desăvurați pe tîrîmul muzicii ușoare?

3. Ce veți oleri iubitorilor muzicii într-un viitor apropiat?

În numărul de astăzi, publicăm primele răspunsuri sosite la redacție.

A. Storin

1 Cred că dezbaterile organizate recent în cadrul Consiliului Muzicii a constituit un bun prilej pentru creșterea și analiza problemele legate de creșterea calității activității lor. Subliniind cele mai importante rezultate ca mijloc de transmitere a conținutului, a ideilor și sentimentelor pe care le conține cîntecul, s-a evidențiat totodată necesitatea ca textul să constituie un factor activ, moral, de influențare a ascultătorului. Dar pentru ca cel cărui text este destinat cîntecul să se asculde cu interes, trebuie să-și vorbească despre dururile, sentimentele, năzuințele lui, plătate într-un univers care îi este apropiat, familiar, cunoscut. Eu înțeleg actualitatea textului nu ca pe o obligație protocolară față de ascultători, ci ca pe o condiție esențială, organică a creației, în absența căreia textul riscă să sune în gol, să devină desuet.

A și actual în muzica ușoară înseamnă, după părerea mea, a se ridica la înălțimea mijloacelor de construcție ai socializării reflectînd viața nouă, sentimentele mijloacelor de oameni ai muncii. Textele confectionate, chiar cu un anumit meșteșug, nu pot depăși platitudinea și banalitatea. Formula „textierii — pe teren”, care mi se pare că a și dat unele roade, trebuie salutată din toată inima și aplicată cu mai multă consecvență, în continuare. În acest fel, muzica ușoară nu ar avea decît de câștigat.

2 M-am gândit, în primul rînd, la lărgirea universului tematic, la cunoașterea mai aprofundată a celorlalte domenii de activitate, despre care și pentru care mi-am propus să scriu.

3 Lucrez în prezent, împreună cu compozitorii Vasile Veselovski, la două cîntece de muzică ușoară. Primul, care deocamdată se numește „Mersul trenurilor”, ca vorbă despre noile orașe care au răsărit pe harta patriei noastre, „orașe fără trecut”, care nu numai prin noile șine de cale ferată sau prin întreaga lor dezvoltare se unesc cu celelalte orașe și sate, în avîntul socialist uriaș al țării întregi.

Celălalt cîntec, „Hei, pădure”, își propune să oglindească sentimentele de admirație și de mîndrie patriotică în fața frumuseților naturale cu care este înzestrată țara noastră.

Prin aceste două lucrări dorim să ne aducem contribuția, alături de ceilalți colegi ai noștri, la oglinzirea în muzica ușoară a sentimentelor și preocupărilor omului contemporan, dorim să traducem în viață citena din concluziile importantei consfățuirii organizate zilele trecute de Consiliul muzicii.

Intr-una din sălile Muzeului orașului București, care a fost dotat recent cu noi documente inedite

„DIALECTICA ZBORULUI”

În această plachetă, alcătuită de membrii cercului literar „Mihail Eminescu” al Casei de cultură a studenților din București, revistele „Viața studentescă”, semnează literii poezii cu diverse experiențe, de la Ion Cringuleanu și Victor Masek, ale căror nume au mai apărut sub versuri publicate în revistele noastre literare ori în volum — la alții mai puțin cunoscuți, ca Maria Tudor Munteanu, Anton Gecu, Florin Rădulescu ș.a.

Semnatarii versurilor sînt studenți la facultățile și instituțiile bucureștene. Ei sînt, așa cum li numește Ion Cringuleanu, „textierii”, întrucît din poeziile sale „poezii facultăților”. Dragostea și recunoștința pentru grija partidului nostru față de oameneții muncii sînt exprimate, în cele mai izbutite din aceste poezii, cu un lirism autentic. Tematica variată reflectă străduința laudabilă a tinerilor poeți de a cuprinde în cîntecul lor complexitatea vieții noastre noi.

Ceea ce impresionează cu deosebire în multe din aceste poezii este efortul de a cristaliza în imagini simple, șlefuite cu migală, optimismul matur care deține profilul etic al tineretului nostru. Ritmul construcției socialiste este îngemănă înțeles cu cel al visărilor a-

vîntate, rodnice, în versuri de o prospețime evidentă. Alături de imagini desprinse din muncă pe șantiere de construcții, în uzine, pe ogoare, autorii plachetei au așezat momente inspirate de poezia sălilor de studiu, de atmosfera examenelor, de emoția rezultatelor unui slirșit de un universitar. Poe-

schimb ele cuprind numeroase indicii că talentul nu le lipsește acestor tineri.

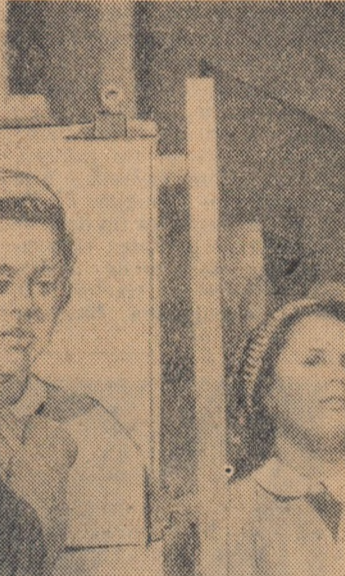
Ceea ce este mai puțin realizat în creațiile lor line de lipsa unei adânciri mai mature a ideilor și stărilor sufletești și a complinirii lor cu o cunoaștere mai vie a proceselor dialectice ale vieții. Unele din poeziile lor sînt subțiri ca substanță mediativă, aceasta fiind neori înlocuită cu minimalism filozofic, iar altele cu plătirea printre nori, curcubeie și aște.

În aceste cazuri construcția este conțorționată, plină de fraze care „răsună” dar nu emoționează pentru că le lipsește miezul de foc al autenticității, pulsul dinamic al vieții. Versurile incluse în această categorie nu exprimă abstracții ci sînt abstracte, reci, decăterive. (Asemenea deficiențe cităm echilibrul unor versuri aparținînd lui Florin Costinescu, Mihail Elin, Ion Butnaru, Mariana Filimon, Gabriela Melinescu, Florin Rădulescu).

Poeziile izbutite adunate în aceste pagini prezintă însă suficiente garanții că tinerii poeți-studenți vor și să înălture greutățile începutului.

Ediția plachetei este un fapt ce merită a fi salutat cu căldură, ea dezlănțuind cîteva talente a căror evoluție promițătoare realizări interesante.

I. MIHUȚ

Oră de desen la Școala populară de artă din Bacău.

ARTA AUTENTICĂ PORNEȘTE TOTDEAUNA DE LA VIAȚĂ

La stăz, expozițiile de artă se bucură de o mare atenție de vizitatori și, din ce în ce, sporște numărul celor care se obișnuiesc să fie frecvenți cu regularitate, adîncind diferite aspecte ale creației. Asemenea teatralui, concertelor, cinematografului — arta plastică a intrat în preocupările obișnuite ale maselor. Și, adevărat, o expoziție de pictură sau sculptură este comentată cu același viu interes ca și un film sau un spectacol teatral.

Uneori, discuțiile se poartă de către vizitatori chiar în fața lucrărilor de artă și se cer lămuriri expozanților. De cîte ori nu am văzut vizitatori necunoscuți, intrînd în vorbă cu artiștii, cu criticii, cu iubitorii de artă, cînd aceștia înving discuții și își spun mai cu foc — și deci și cu glas ceva mai tare — părerile. Unii vizitatori s-au depris să-și scrie impresiile în cartea expoziției, argumentînd de ce le-au plăcut sau nu lucrările prezentate și semnîndu-și desfrabil numele, arătînd ocupația și locul de muncă. Asta dovedește, în asemenea cazuri, seriozitatea părerilor emise. Unele argumentări arată că vizitatorii expoziției nu se mulțumesc doar cu simpla privire a lucrărilor, ci citesc cronicle din presă, cercetează monografiile de artă ce se publică sistematic și în tiraje de mîsă, sînt în curent cu problemele educației estetice. De asemenea, mulți vizitatori ai expozițiilor de artă adresează

presei scrisori, prin care își exprimă mulțumirile și nemulțumirile, pun întrebări și cer lămuriri, vînd astfel să-și controleze mai temeinic impresiile și părerile.

Toate acestea nu fac decât să dovedească dezvoltarea dragostei pentru frumos, caracteristic larg social al artei noastre contemporane, rostul ei constructiv în formarea multilaterală a omului nou. Totodată, fenomenele acestea — caracteristice revoluției culturale — incumbă artiștilor o răspundere din ce în ce mai mare și mai conștientă cu privire la modul în care se manifestă exigența mereu sporită față de propria creație.

Printre scrisorile recent primite de către „Știința tineretului” este și aceea a unui tânăr tehnician constructor din București, C. M. Stancu. După ce arată pe scurt felul cum își întrebuințează timpul liber, năzînd să-și formeze o cultură multilaterală, autorul scrisorii face o seamă de observații în legătură cu expoziția unui artist, nu cu mult mai vîrstnic decît dînsul, Vincențiu Grigorescu. Rîndurile corespondentului sînt în multe privințe semnificative pentru năzuințele tineretului nostru, pentru dragostea lui față de artă și cultură, pentru exigențele mereu sporite față de creația artistică. De aceea, pornind de la amintita scrisoare, vom strădui să desprindem motivele care l-au nemulțumit pe tînarul vizitator.

Din expoziție, în care se aflau așise, desene de format

mare și picturi în ulei, privitorului i-au plăcut unele așise și desene. Cîtează cunoscutele așise ale lui Vincențiu Grigorescu legate de teme atât de importante ca îndepărtarea planului și sporierea producției în anumite domenii, în speță așiful cu figura monumental proiectată a unui miner (așise închinat „Zilei Minerului”) și așiful cu un copil bucurîndu-se „tăticul meu își face planul”. Primul impune prin mărețea, al doilea așise impune prin gășia imaginii care redă cu pîn-

neintrecută, de la Luchian, autorul acelor „Anemone” cu un conținut atât de uman, la Petrașcu, Pallady, Ghiățu, Ciurecun și alții mai tineri, pentru care floarea nu este simplul obiect de podobă, ci o rădăcî a ființei vie, prin care ei își exprimă sentimentele lor și ale poporului. De asemenea, naturile moarte constituie un gen pictural valoros, în care uneori se exprimă condițiile de viață, iar altele se sugerează poetic legețurile dintre obiecte, frumusețea diferitelor

material produse de mina și inteligența omului.

Autorii scrisorilor însăși tînuțurile tablourilor cu flori, ale naturilor moarte și interloarele regretînd că expoziția se rezumă aproape numai la ele, cînd e vorba de pictură. „Imi pare rău — scrie C. M. Stancu — că pictorul nu se oprește, în creația sa, la reflectarea noului adevărat din viața noastră”.

Aici stă principalul motiv al nemulțumirii sale față de expoziția lui Vincențiu Grigorescu.

Nu am putea spune că, în totalitatea ei, expoziția lui Vincențiu Grigorescu nu reflectă realitățile noastre. Ca și în așise, și în desene, și în uleiuri găsim unele teme specifice lumii noastre socialiste, găsim roade serioase și multilaterale ale învățămîntului artistic din anii puterii populare, un limbaj plastic oarecum dezvoltat și o cunoaștere a cerințelor

specifice genurilor pe care le abordează, el știind ce înseamnă mesajul pregnant al unui așise, claritatea și vibrația unui desen, picturalitatea bazată pe armoniile culorii, pe construcția dintr-o pastă vibrantă și suculentă. Și, totuși, expoziția a nemulțumit pe privitori, ca și pe noi, care am plecat de acolo cu un simțămînt de regret și, mai ales cu o îndolală, pe care o vom prezica.

Să ne oprim la desene și uleiuri. În desene de proporții mai mari, apare figura unei fete în

mai multe atitudini. Desenul este simplificat, ceea ce nu ar dăuna deloc imaginii — căci nimeni nu cere artiștilor să practice acel „ilustrativism” obiectivist sau naturalist cu adevărat opus realismului — dar, dacă privitorii trec fără să fie emoționați de asemenea desene, aceasta se datorește faptului că ființele desenate de Vincențiu Grigorescu nu au destulă viață, că figura lor este văzută exterior, fără a se pătrunde sufletul, conștiința, trăirea individuală a oamenilor. Mai cu seamă ochii — desprinde care se zice că s-a oglindă sufletului — sînt adesea rigizi și fără viață. Ce deosebire între chipul copilului din așiful menționat și aceste „portretizări” neutre, reci, exterioare — mai curînd „cerebrale” — în care ființa umană este văzută ca un obiect oarecare, punînd artistului numai

probleme de conturare, ritmică, atitudine plastică și nu de pătrundere a trăirii interioare, a ceea ce este semnificativ, uman.

Paisajele marine, aspectele nocturne cu porturi sau cu fabrici, însăși marea, devin adeseori la Vincențiu Grigorescu pretexte pentru exerciții doar cromatiche, iar coloritul său „savant”, adică mult căutat — diferite nuanțe de alb sau verde, verberații nocturne — rămîne fapt de experimentator și nu mijloc de redare a unei imagini trăite, pe care o necesită artistul vrea să o comunice privitorului. Mai ales în pictură, se vede această înclinare către aspecte cu tot dinadinsul inedite, se constată un rafinament căutat.

Autorul scrisorii se întreba, pe bună dreptate: „oare artiștii nu au avut nimic de învățat din noul adevărat?”. Și apoi caracteriza expoziția prin ecen-trism. Intr-adevăr, în totalitatea ei, expoziția pe care o comentăm răsfrînge prea puțin din realitatea esențială a vremii noastre, iar cînd se ocupă de ea o face, de cele mai multe ori, prin prisma unor preocupări de formă și limbaj, nedovedind că și-a trăit temele și imaginile, că pornește de la viața vremii, de la semnificațiile ei revoluționare. Mărturisim că, cercetînd expoziția nu ne-am gândit la ecen-trismul ei — observație judicioasă formulată de autorul scrisorii, care prin această noțiune spune mai mult decît poate în tot restul aprecierilor sale —

În Editura Politică au apărut:

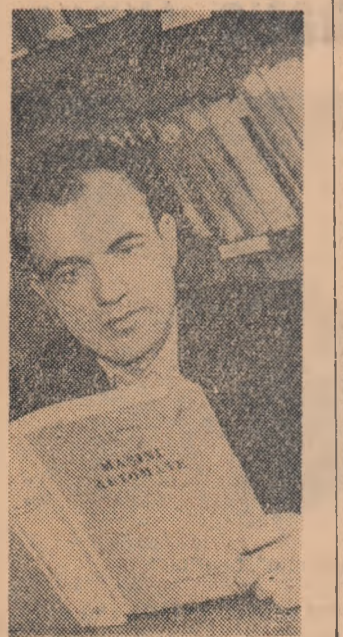
„Momente din istoria Partidului Muncitoresc Român”

Albumul „Momente din istoria Partidului Muncitoresc Român”, alcătuit pe baza documentelor din Muzeul de istorie a P.M.R., conține numeroase fotografii ale vremii, reproduceri, înscenări care oferă cititorului o imagine bogată despre cele mai însemnate momente din istoria partidului și a mișcării muncitorești din țara noastră.

În ultima parte a lucrării sînt prezentate prin fotografii, grafice și hărți succesele obținute de poporul nostru în construirea socialismului.

„Productivitatea muncii” de F. Burlan

Lucrarea demonstrează importanța creșterii productivității muncii pentru asigurarea ritmului susținut de dezvoltare a economiei noastre socialiste și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului.

Enache Marcel, strîngar în secția automate a Uzinei de tracoare din Brașov, înscenază cu regularitate biblioteca uzinei. Cărțile tehnice pe care le studiază aici îl ajută mult la ridicarea măiestriei profesionale.

PETRU COMARNESCU

Munca în sectorul zootehnic — sarcină de răspundere pentru tinerii colectivisti

De curind am luat parte la o interesantă consfătuire a tinerilor crescători de animale din regiunea București, organizată de Comitetul regional U.T.M. și Consiliul agricol regional București, în Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea. Scopul acestei consfătuiri: generalizarea experienței înaintate a organizațiilor U.T.M. în mobilizarea tinerilor din regiune la dezvoltarea șeptelului proprietate obștească, stimularea dragostei acestora față de meseria de crescător de animale, precizarea pentru calificarea tinerilor în această meserie, pentru ca munca lor să dea rezultate din ce în ce mai bune.

La consfătuire au luat parte tinerii crescători de animale frunțași în muncă, secretari ai organizațiilor U.T.M. din gospodăriile colective din regiune. Au mai participat vicepreședinții ai consiliilor agricole raionale, ingineri zootehnicieni, medici veterinari, președinții de gospodării colective, specialiștii de la Institutul de cercetări zootehnice.

Discuțiile au pornit de la referatele înscrise de tov. Ion Toma vicepreședinte al Consiliului agricol regional București, dr. Simion Rusu și dr. Ilie Saghin de la Stațiunea experimentală zootehnică — Slobozia și Haralambie Alexa, prim-secretar al Comitetului regional București al U.T.M.

Luind cuvântul, tovarășul Alexa Haralambie prim-secretar al Comitetului regional București al U.T.M. a arătat că la înfăptuirea unor asemenea obiective tineretului din regiune este chemat să aducă o contribuție sporită în acest an.

Lección „pe viu”

După ce s-au prezentat referatele, participanții s-au îndreptat cu toții spre sectorul zootehnic al Institutului de cercetări. Aici, ei au stat de vorbă cu inginerii de animale frunțași, la-au cerut îndrumări în legătură cu metodele folosite de ei în creșterea animalelor, au ascultat cuvântul specialiștilor. Tot timpul vizitelor s-a desfășurat un adevărat dialog „pe viu” între participanții la consfătuire și crescătorii de animale, tehnicienii și cercetătorii științifici din institut. Acest dialog s-a prelungit și după aceea, în sală, când tovarășul profesor doctor Gheorghe Băta a răspuns pe larg la întrebările participanților la consfătuire în legătură cu cele mai avantajoase de creștere a animalelor.

Insemnări de la consfătuirea organizată de Comitetul regional București al U. T. M. și Consiliului agricol regional cu tinerii crescători de animale din G. A. C.

— La noi la institut — a spus vorbitorul — se fac în prezent unele experiențe interesante în privința sporirii proteinelor din rațiile alimentare ale vacilor cu lapte. În privința asta noi am tratat porumbul-siloz cu ape amoniacale și am obținut rezultate bune.

— Da, dar noi, deocamdată, n-avem în gospodăriile colective asemenea substanțe — s-a auzit mai multe voci din sală. Noi cum putem spori proteina în rațiile alimentare?

— Ne-am gândit și la asta — a răspuns profesorul. O metodă foarte la îndemână dumeavoastră este aceea a însilozării porumbului în amestec cu soia. Cele mai bune rezultate le da amestecul de 70-75 la sută porumb și 25-30 la sută soia. Pentru uzul nostru, este bine ca din primăvară să se cultive suprafețe cu aceste plante chiar în aceste proporții și toamna nu mai e nevoie de cîntărire specială înainte de a însiloza. Din lea se pot transporta direct la gropile de siloz. Cum se poate cultiva porumbul în un loc cu soia? Există mai multe formule: două rînduri de porumb și unul de soia; patru rînduri de porumb și două de soia etc.

— Ce țineți de siloz dau rezultatele cele mai bune? — a mai întors cineva.

— După rezultatele obținute în cercetările noastre, puteți folosi cel mai bine două tipuri de siloz: silozul tip tranșeu, de 5 m lățime la bază și 6 la suprafață, cu o lungime de 20-25 m. Un asemenea tip de siloz vă oferă posibilitatea să presăți bine masa verde însilozată, folosind un tractor K.D. Iar la consumarea furajelor

insilozate aveți spațiul necesar pentru folosirea căruțelor, a remorcilor, cînd e vorba de transportarea la grajduri. Un alt tip de siloz este acela de suprafață, strălucit de ziduri de cărămidă, beton sau chiar de chirpici, în unele cazuri de baloți de paie chiar. Principala este că baloții să fie clădiți în așa fel încît să nu pătrundă aerul prin ei. Bineînțeles că și într-un caz și în celălalt calitate, silozurile depinde de condițiile în care s-a făcut însilozarea și mai ales de tesarea masei verzi ce a fost însilozată. Dacă tesarea se face bine, se poate înlocui și tre-

— Cum? — După ce discuțiile au luat sfîrșit, participanții la consfătuire au aprobat un plan de măsuri concrete privind contribuția pe care o va aduce tineretul la îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planurile de producție ale G.A.C. cu privire la sectorul zootehnic. Acest plan prevede, printre altele:

— Tinerii vor lua parte la dezvoltarea șeptelului proprietate obștească, la sporirea numărului de animale, și a producției la efectivele existente pentru ca gospodăriile colective din regiune să poată valorifica în acest an, pe bază de contract cu statul, 600.000 hl de lapte și 28.500 tone de carne.

— În acest scop, comitetele raionale U.T.M. vor ajuta organizațiile U.T.M. din gospodăriile colective ca pînă cel firziu la data de 25 martie să-și completeze planurile de măsuri luate în adunările generale în care s-a stabilit cu ce va contribui tineretul la îndeplinirea planului de producție al G.A.C. pe 1963. Se va stabili, pe baza consultării specialiștilor, de conducere ale gospodăriilor agricole colective și în funcție de nevoi, numărul tinerilor care vor lucra în zootehnie.

— Organizațiile U.T.M. din gospodăriile colective îi vor ajuta pe tinerii din zootehnie să-și învețe bine meseria, mobilizîndu-i la cursurile cercurilor zootehnice, la diferite conferințe de specialitate, la schimburi de experiență, asigurîndu-le la locul de muncă broșuri și cărți despre creșterea animalelor.

— Începînd chiar din aceste zile de primăvară, în scopul asigurării unei baze furajere corespunzătoare, organizațiile U.T.M. vor mobiliza tineretul la întreținerea pășunilor pe suprafața de 65.000 de hectare. Tineretul va contribui, de asemenea, la însilozarea întregii cantități de 1.420.000 tone furaje.

— În ce privește construcțiile, tinerii vor participa la ridicarea a 712 construcții zootehnice, ajutînd la procurarea materialului din resurse locale.

— Consfătuirea tinerilor crescători de animale a constituit un larg schimb de experiență, a fost un prilej bun de generalizare a metodelor înaintate de lucru.

conducere din gospodărie 28 de tineri care lucrează în zootehnie. S-a îngrijit după aceea și de calificarea lor în această meserie. În prezent, toți urmează cursurile învățămîntului agrozotehnic de 3 ani.

Tinerii colectivisti din comuna Căzănești, în scopul asigurării unei baze furajere bogate pentru animalele de producție, în toamna trecută, în afară de furajele și silozurile pe care le prevăzuse gospodăria, au recoltat și însilozat și peste 130 tone de lăstari de salcîmi și 72 tone de lăstari de vie. La Florești, în raionul Tîu, la Putineiu, în raionul Tg. Măgurele, la Ceacu, în raionul Călărași, în zeci și zeci de comune ale regiunii, tinerii contribuie cu însuflețire la dezvoltarea șeptelului proprietate obștească.

— Cum? — După ce discuțiile au luat sfîrșit, participanții la consfătuire au aprobat un plan de măsuri concrete privind contribuția pe care o va aduce tineretul la îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planurile de producție ale G.A.C. cu privire la sectorul zootehnic. Acest plan prevede, printre altele:

— Tinerii vor lua parte la dezvoltarea șeptelului proprietate obștească, la sporirea numărului de animale, și a producției la efectivele existente pentru ca gospodăriile colective din regiune să poată valorifica în acest an, pe bază de contract cu statul, 600.000 hl de lapte și 28.500 tone de carne.

— În acest scop, comitetele raionale U.T.M. vor ajuta organizațiile U.T.M. din gospodăriile colective ca pînă cel firziu la data de 25 martie să-și completeze planurile de măsuri luate în adunările generale în care s-a stabilit cu ce va contribui tineretul la îndeplinirea planului de producție al G.A.C. pe 1963. Se va stabili, pe baza consultării specialiștilor, de conducere ale gospodăriilor agricole colective și în funcție de nevoi, numărul tinerilor care vor lucra în zootehnie.

— Organizațiile U.T.M. din gospodăriile colective îi vor ajuta pe tinerii din zootehnie să-și învețe bine meseria, mobilizîndu-i la cursurile cercurilor zootehnice, la diferite conferințe de specialitate, la schimburi de experiență, asigurîndu-le la locul de muncă broșuri și cărți despre creșterea animalelor.

— Începînd chiar din aceste zile de primăvară, în scopul asigurării unei baze furajere corespunzătoare, organizațiile U.T.M. vor mobiliza tineretul la întreținerea pășunilor pe suprafața de 65.000 de hectare. Tineretul va contribui, de asemenea, la însilozarea întregii cantități de 1.420.000 tone furaje.

— În ce privește construcțiile, tinerii vor participa la ridicarea a 712 construcții zootehnice, ajutînd la procurarea materialului din resurse locale.

— Consfătuirea tinerilor crescători de animale a constituit un larg schimb de experiență, a fost un prilej bun de generalizare a metodelor înaintate de lucru.

PETRE GHELMEZ

Semnarea planului de colaborare culturală și științifică între R. P. Romîna și R. D. Germană

În ziua de 7 martie s-a încheiat la București, la Ministerul Afacerilor Externe planul pentru aplicarea pe anul 1963 și 1964 a acordului de colaborare culturală și științifică dintre Republica Populară Romîna și Republica Democrată Germană.

Planul a fost semnat din partea romîna de tov. Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea germană de Anton Ruh, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane la București.

Noul plan prevede dezvoltarea schimburilor în următorii ani în domeniile științei, învățămîntului, teatrului, muzicii, artei plastice, cinematografului, radio și presă, și cuprinde acțiuni ce vor contribui la adin-

cirea relațiilor de colaborare multilaterală dintre cele două țări.

La semnarea planului au asistat tovarășii Ștefan Bălan, adjunct al ministrului învățămîntului, Virgil Florea, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Al. Buzcan, vicepreședinte al I.R.R.C.S., Constantin Oancea, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe și membri delegației romine; dr. Helmut Tautz, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane, și membri ai delegației germane, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și reprezentanți ai instituțiilor științifice și culturale din țara noastră.

Semnarea Protocolului privind schimbul de mărfuri și plățile între R. P. Romîna și R. P. Albania

În urma tratativelor care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, la 7 martie 1963, s-a semnat, la București, Protocolul privind schimbul de mărfuri și plățile între Republica Populară Romîna și Republica Populară Albania.

Republica Populară Romîna va livra în Republica Populară Albania, printre altele: ulei de petrolifer, ciment, geamuri, uleiuri minerale, hîrtie rotativă, produse chimice și medicamente.

Republica Populară Albania va livra în Republica Populară Romîna: mîncare de croant, cupru, bumbac, tutun, conserve de pește, piei diverse și alte mărfuri.

Volumele schimbului de mărfuri convenit pentru acest an prezintă o creștere importantă față de cel prevăzut în protocolul din anul 1962.

Din partea romîna, Protocolul a fost semnat de Ion Stoian, din Ministerul Comerțului Exterior, iar din partea alba-

neză de Kasem Shapiro, din Ministerul Comerțului.

La semnare au asistat tov. G. Rădulescu, ministrul comerțului exterior, membrii delegațiilor romine și albaneze, precum și funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior.

A fost de față Rapi Gjermeni, ambasadorul R. P. Albania în R. P. Romîna.

Sedința Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru transporturi

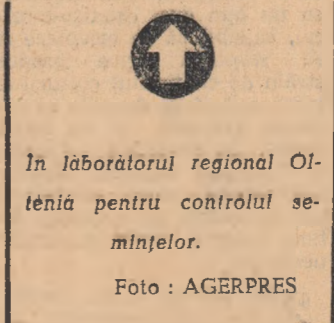
Între 26 februarie — 5 martie 1963, a avut loc la București cea de-a XI-a sedință a Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru transporturi.

La lucrările sedinței comisiei au luat parte delegațiile R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacie, R. D. Germane, R. P. Mongole, R. P. Polone, R. P. Romine, R. P. Ungare, U.R.S.S., precum și reprezentanții R. D. Vietnam în calitate de observatori.

La sedință au participat reprezentanții secretariatului Comitetului, Comisilor Permanente C.A.E.R. pentru Comerț Exterior, Construcții de Mașini, Metalurgie Ferasă și Comitetului O.S.J.D. (Organizația căilor ferate a țărilor socialiste).

Comisia a efectuat corectarea planurilor privind transportul internațional de mărfuri pe perioada 1963—1965, a dezbătut problemele cu privire la parcul comun de vagoane, întreținerea căii ferate, dezvoltarea și utilizarea porturilor maritime, tipizarea Hotelurilor și auxiliare de serviciu, reconstrucția planificată a magistrelor auto, folosirea aviației civile utilitare în economia națională. De asemenea, comisia a stabilit măsuri pentru îmbunătățirea și dezvoltarea traficului internațional de călători.

Lucrările comisiei s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și colaborare.

INFORMATII

Printr-un decret al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, tovarășul Aurel Mănașan a fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în Republica Populară Federațivă Iugoslavia, în locul tovarășului Ion Rab, care a primit o altă însărcinare.

După ce a concertat la Cluj, violonistul sovietic Igor Bezrodni, a fost joi seara solistul concertului dat de orchestra simfonică a Radioteleviziunii, dirijată de Emanoil Elenescu, artist emerit.

Joi seara, tînrul colectiv al Teatrului muzical „Gheorghe Dima” din Brașov a prezentat în sala Teatrului de Operă și Balet ultimul spectacol al turneului pe care îl întreprinde de aproape o lună în Capitală, cu emoționantul poem lirico-dramatic „Trandafiliu Doftanei”. Concomitent în fața ecranelor de televiziune mii de telespectatori au urmărit valoroasa compoziție muzicală a lui Norbert Petri, al cărui libret este realizat de Daniel Drăgan închinat trecutului glorios de luptă al clasei muncitoare.

Joi, în sala nou amenajată a Teatrului de păpuși din Fitești a avut loc premiера „În împărăția curățeniei”, de Magda Gheorghiu, Regia artistică este semnată de Aurel Anchiudin. (Agerpres)

În aula Institutului pedagogic din Galați s-a deschis luni consfătuirea pe țară organizată de Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Consiliul agricol regional, avînd ca temă realizările obținute în combaterea eroziunii solului și valorificarea terenurilor în pantă precum și sarcinile ce revin agriculturii în acest domeniu pentru anul 1963—1965. La lucrările consfătuirii participă ingineri și tehnicieni din toate regiunile țării care lucrează în sectorul amenajării solului, oameni de știință din institutele de învățămînt superior, specialiști din agricultură, ingineri și cadre de conducere din G.A.C. și G.A.S. din regiune.

În atenția noastră — extinderea tehnologiei moderne

(Urmare din pag. 1)

întreprinderii, cu propuneri importante susținute pe bază de calcule și cu soluții tehnice rezolvabile.

Tinerii contribuie activ la realizarea indicilor de plan, dovedind prin fapte că sînt oameni care prețuiesc introducerea noului în procesul de producție.

Explicația creșterii contribuției tinerilor la rezolvarea sarcinilor de producție este determinată și de participarea lor într-un număr mare la cursurile de ridicare a calificării profesionale. Așa, de pildă, tînrul frezor Gheorghe Jucan, cunoscînd sarcinile din plan sporite ale uzinei pe anul 1963 și tehnicitatea mai ridicată a produselor din plan a făcut propunerea de a se înlocui operația de frezare a unor repere prin mortezare. Aceasta a dus la eliminarea lucrurilor înguste ce se creșteră la mașinile de frezat.

Un alt tînr utemist, sudorul Petru Goja, lucrînd la executarea sudurii arcadelor de la scroperile de 6 m c unu din subsanșle grele ale produsului, a constatat în vreme ce executa această lucrare că sudura la acest reper se poate executa în condiții mai ușoare. După ore de studii, Petru Goja a conceput și realizat un dispozitiv care a dus la îmbunătățirea calității sudurii, productivitatea sporind cu 25 la sută. În același timp prețul de cost al subsanșului respectiv s-a redus

cu 4 la sută. Prețioase tehnici noi și îmbunătățirea calității produselor au făcut și controlorii tehnici de calitate. Astfel, tovarășii Eva Pop, din serviciul de control tehnic la tratamentul termic, a propus introducerea unei game de dispozitive pentru prinderea și scufundarea pieselor în băile de tratament termic. În același timp a mai propus înființarea băilor de presăpăire în care piesele scoase din băile de tratare cu ulei sau săruri sînt spălate cu jeturi de apă.

Pentru traducerea în viață a măsurilor tehnico-organizatorice luptă acum întregul colectiv, începînd de la tinerii muncitori și terminînd cu inginerii proaspăt repertați în uzina noastră. Partei, tov. ing. Gheorghe Ziman, de curînd

venit în uzină de pe băncile facultății, a propus confecționarea mai multor dispozitive pentru automatizarea forjării în matrită care se vor aplica o dată cu introducerea matritărilor zalelor și eliselor de la lanțul transportoarelor cu raclete.

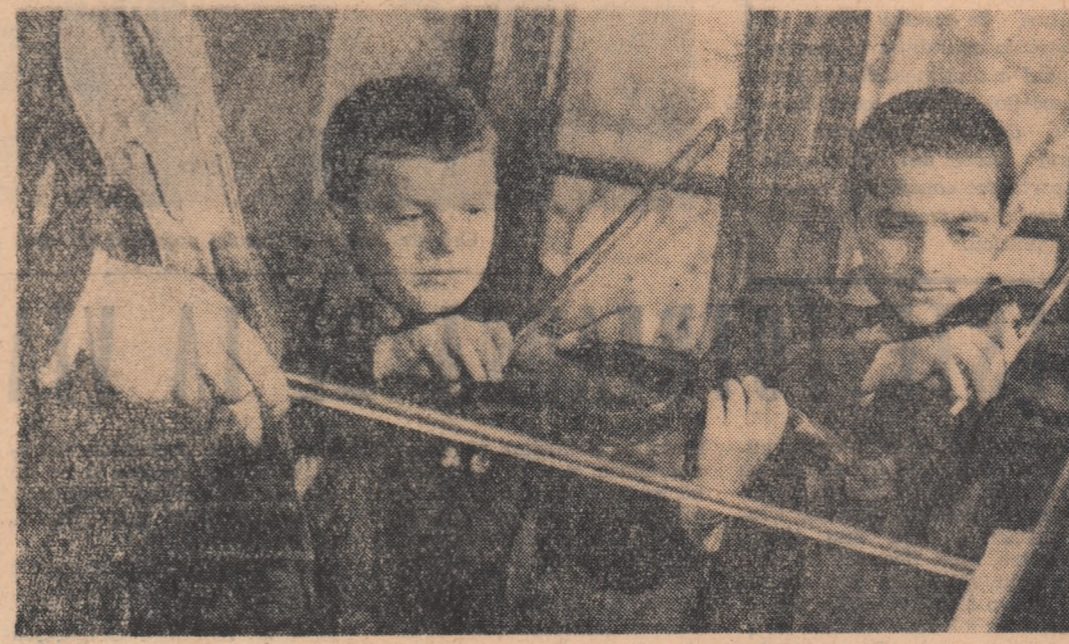
Măsurile luate de conducerea sectoarelor și a uzinei, întregite cu propunerile muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, au avut în vedere faptul că în semestrul II al anului 1962 și la începutul anului acesta au intrat în procesul de producție o serie de noi produse cum sînt scroperile de 6 m, locomotivele de mină etc. În atenția noastră a stat grija ca în zilele de lucru început aceste produse să corespundă cerințelor tehnicii moderne.

FABRICA DE CONFECȚII „TUDOR VLADIMIRESCU”
TG. JIU
Angajează
În condițiile prevederilor legale privind pregătirea superioară, stagiu în muncă și drepturile bănești, UN INGINER TEXTILIST pentru postul de șef de producție.
Cerețile se adresează direct fabricii la Tirgu Jiu, str. Tudor Vladimirescu 127. — Pentru relații suplimentare: telefon 232 sau 234.

Pe ecranele Capitalei
Ciinele sălbatic Dingo
O producție a studioului „Lenfilm”
Film distins cu premiul „Leul de aur” la festivalul internațional de la Veneția 1962 și cu „Palmele de aur” al Centrului național italian de filme pentru tîneret.
Filmul redă cu multă sensibilitate și plasticitate cinematografică puritatea și profunzimea sentimentelor unor adolescenți.

Concurs „Cine știe, răspunde”
Într-una din zile, la Școala profesională de telecomunicații din Oradea a avut loc un concurs „Cine știe, răspunde” pe tema: „Viața și opera lui Ion Creangă”. Concursul a fost organizat de comitetul U.T.M. în colaborare cu direcțiunea școlii. Pe primul loc s-a clasat elevul Iacob Teodor. El a dat răspunsuri foarte bune.

VASILE ION
elev

Lección de vioara

SPORTIVE
● În sala sporturilor de la Floreasca încep astăzi dimineață întrecerile celei de-a 13 ediții a campionatelor internaționale de tenis de masă ale țării noastre. În stadiul careia se alinază jucătorii și jucătoare din R. S. Cehoslovacie, R. P. Ungară, R. D. Germană, Iugoslavia, R. P. Bulgaria, R. P. D. Coreeană, R. P. Polonă și R. P. Romîna.
● Astăzi seara, cu începere de la ora 19, în sala Glăstieș, va avea loc întrecerea meciului feminin de baschet dintre echipele Rapid București și T.T.T. Daugava Riga, din cadrul sturterului de finală ale „Cupei campionilor europeni”.
● Între 26 și 28 aprilie va avea loc la Cluj un mare turneu internațional masculin de baschet. La acest turneu vor participa selecționata R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacie, R. P. Polone și R. P. Romine.
La „Mondialele” de hochei
Echipa R. P. Romine a debutat victorioasă
Joi au început la Stockholm campionatele mondiale și europene de hochei pe gheață, la care iau parte 21 de echipe împărțite în trei grupe. Selecționata R. P. Romine, participînd la grupa B, a debutat victorioasă, câștigînd cu 4-3 (3-0, 1-1, 0-2) meciul cu reprezentativa R. P. Polone. Punctele echipei noastre au fost înscrise de Ferenczi (2), Biro, Varga. Pentru polonezi au marcat Kurek (2) și Wittek.
Tot în cadrul grupei B, Elveția a învins Anolia cu 8-0 (3-0, 2-0, 3-0). În jocurile grupei B, mai participă echipele Norvegiei, Franței și Ungariei. Astăzi seară echipa R. P. Romine înfrînge selecționata Anoliei.
În cadrul grupei A, U.R.S.S. a întrecut Finlanda cu 6-1 (0-0, 2-0, 4-1).
Astăzi se dispută în grupa A, meciul U.R.S.S.—Suedia, care va fi transmis și la posturile noastre de televiziune, începînd din jurul orei 21. (Agerpres)

FAMILIA
(Urmare din pag. 1)
— Aoleu, ôita Mucenicu, parc-âș ti prunc, oșâ mîi îngrijesti. Rîd ôilaltî de mine.
— Care ôilaltî?, se supăra ea. Dar nevasta lui Tutuianu nu spunea tu că a venit odăvit și noaptea, cînd se stricase escavatorul și-a stat cu el să-l repare... Da’ a lui...
— Da, da, lasă, bine, ai dreptate.
În casa lor nu era gîlăglie, nu era supărăte, toate ieșeau bune, deși nu lipseau clipele unei dramate. Te și mirai cum de se înțelesese toate acestea într-o familie numeroasă, iar explicația aproape că nu poarte li dată în cuvinte. Numai odăvit, într-un moment de oampnă, cînd bărbatul a trebuit să rămîna la comanda mașinii mai multe ore decît de obicei, și venise la el nevasta să-i aducă mîncare, s-a întîmplat să ghicesc un amănunt mare. Mucenicu stătea concentrat, cu brațele goale pînă spre umeri, stăpînînd fiecare mișcare a mîștii. Femeia stătea alături cu pachețul în brațe și-l urmărea. Tăceau amîndoi. În clipa aceea am gîndit înșă că în fiecare mișcare a mîinilor lui Mucenicu, în fiecare comandă dată era ceva din calmul, din căldura, din bucuria diecîinții pe care o irădia femeia. Iar întreașă țapă a femeii tremăda inspirată de voimă, de energie și capacitatea de muncă a bărbatului ei. Stăteau și-i priveam și nu mi-i puteam închipui unul fără celălalt, așa cum pe amîndoi nu mi-i puteam închipui fără copiii lor.
Chiar la începutul celei mai grele săptămîni de lucru, se lovice la un picior și trebuia să stea în pat. Betonistii din echipă lui veneau, înainte sau după lucru, acasă la nea Mucenicu să se sfătuiască, pentru hîmul mers al treburilor. În săptămîna aceea, Florica, mezină, stătea la masă repînd

abecedarul: se apropiu finele de an al clasei I. Într-o zi, atență la statul bărbatului, ôitâ sfîșier:
— Vai, cite mai sînt de făcut la baraj!
Betonistii riseră și o asigurară că se vor face toate, la timp și chiar înainte. Dar mama, atență, schimbă ordinea casei și peste puțin copiii aveau o cameră a lor, să învețe în linște. Și nu știu de ce, deși cunosc multe episoade din viața familiei Mucenicu, mă gîndesc la unul, pretrecut tot într-un început de vară și într-un sfîrșit de an școlar, mai tîrziu, prin ‘90. Poate înțind din nou Florica repeta conștințioasă lecțiile, poate înțind că nea Mucenicu se sfătuiu cu clișiva din echipă, exact ca atunci, demult, sau poate înțind... Nu, nici vorba să ne îl supărât: nici oamenii din echipă, nici eu, nu am supărât cînd mama ne-a luat de umeri și ne-a trecut,

încet, în altă odăie. Și mereu se scuza:
— Nu vă supărați, dar copiii învătă.
Și tatăl închise ușă ușor, și bărbatul coborîră glasurile.
...Acum barajul e gata. Ion Mucenicu e student în ultimul an la Silvicultură, familia Mucenicu e pe alt șantier. Iarșii familia: ce să-i faci, m-am obișnuit, deși v-am spus, numai tatăl lucra la baraj.
Cînd am sfîrșit povestea, fata s-a uitat lung la mine și din felul cum s-a strîns alături de tîndr am știut că înțelesese totul. Acel „ceva” în plus, care intrase în compoziția belonului, dîndu-i un spor de trîdnicie nu trebuia explicat mai mult. Iar Pista, care nu mă iertase că-l întreprinsesem la început, vru să pună punct. Înțîndu-se:
— A, asta era? Păi eu pot să-i spun cite vrei din aștea, c-am lucrat cu toți oamenii din baraj; și cu nea Ionescu, și cu Alexa, și eu...
Încet, în altă odăie. Și mereu se scuza:
— Nu vă supărați, dar copiii învătă.
Și tatăl închise ușă ușor, și bărbatul coborîră glasurile.
...Acum barajul e gata. Ion Mucenicu e student în ultimul an la Silvicultură, familia Mucenicu e pe alt șantier. Iarșii familia: ce să-i faci, m-am obișnuit, deși v-am spus, numai tatăl lucra la baraj.
Cînd am sfîrșit povestea, fata s-a uitat lung la mine și din felul cum s-a strîns alături de tîndr am știut că înțelesese totul. Acel „ceva” în plus, care intrase în compoziția belonului, dîndu-i un spor de trîdnicie nu trebuia explicat mai mult. Iar Pista, care nu mă iertase că-l întreprinsesem la început, vru să pună punct. Înțîndu-se:
— A, asta era? Păi eu pot să-i spun cite vrei din aștea, c-am lucrat cu toți oamenii din baraj; și cu nea Ionescu, și cu Alexa, și eu...

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

ITALIA: Ample manifestații pentru pace

ROMA 7 (Agerpres). — În Italia se desfășoară ample manifestații pentru pace, împotriva planurilor de creștere a forței nucleare multilaterale în vederea cărora Merchozi, trimisul președintelui Kennedy, a vizitat recent Italia. La Bologna, 15.000 mutilați, invalizi de război, foști combatanți, participanți la mișcarea de rezistență, au organizat o impresionantă manifestație la care s-a cerut guvernului italian să intervină pentru realizarea unui acord în problema dezarmării. Manifestanții au defilat pe străzile principale ale orașului și s-au oprit în piața Maggiore, unde a vorbit Pietro Ricci, președintele Asociației invalizilor de război, care a declarat că litigiile internaționale trebuie rezolvate „cu mijloace pasnice pe baza principiilor dreptului internațional și a justiției”. Ricci a subliniat că cursa înarmărilor și în special intensificarea înarmării atomice constituie o amenințare pentru lumea întreagă.

CONTINUĂ GREVA MINERILOR FRANCEZI

PARIS 7 — Corespondentul Agerpres transmite: În cea de-a 6-a zi de grevă și a 4-a zi de intrarea în vigoare a decretului de rechiziție, lupta minerilor francezi continuă cu aceeași amploare. Nici ordinul de rechiziție, nici sancțiunile disciplinare și nici amenințarea cu închisoarea nu au fost în stare să înfrângă dirigența și hotărârea de luptă a minerilor.

O mare parte din ședința Consiliului de Miniștri de miercuri a fost consacrată grevei minerilor. Hotărârile luate nu au adus însă nici o modificare în situația existentă. Guvernul este hotărât, așa cum a declarat purtătorul său de cuvânt, să mențină ordinul de rechiziție și să nu reia tratativele privind majorarea salariilor minerilor dacă aceștia nu vor încheia greva.

Federatiile sindicale ale minerilor au respins categoric această propunere și acum se poate spune că greva este totală în aproape toate bazinele carbonifere. În unele bazine ca: Lorena, Merlebach minerilor li s-a alăturat tehnicienii și inginerii precum și personalul administrativ. La Audin și Decazeville primarii comunei s-au solidarizat cu lupta minerilor. La Merlebach o cifrua mil de manifestații, printre care numeroase femei, după ce s-au adunat miercuri în piața muncii, au manifestat apoi pe străzile orașului. Cifrua aleși municipali, printre care și primarul din Merlebach, purtând eșarfe tricolore, s-au alăturat manifestațiilor.

Suedia nu va adera la Piața comună

LONDRA 7 (Agerpres). — Luni după-amiază, 6 martie la Londra, în cadrul unei conferințe de presă, Tage Erlander, primul ministru al Suediei, a declarat că nu vede pericolul mare pentru civilizație, deci cel pe care îl implică răspândirea armelor nucleare. Ar fi o tragedie, a spus el, dacă țările mici ar trece la înarmarea nucleară. În ceea ce privește Suedia, el a afirmat că Suedia nu va adera la Piața comună în calitate de membru, deoarece acest lucru ar fi incompatibil cu politica de neutralitate pe care o promovează.

Proces intentat ziarului „Avghi”

ATENA 7 (Agerpres). — În după-amiază zilei de marți Asafia (Politia politică) a arestat pe stradă la Atena pe P. Paraskevopoulos, directorul ziarului „Avghi”, membru al Comitetului Executiv al partidului Uniunea Democrată de stînga (E.D.A.). După cum anunță „Avghi”, Paraskevopoulos a fost dat în judecată în baza legii ce privește securitatea, „măsură de securitate” pentru că la 6 martie ziarul a publicat o expunere a rezoluției politice adoptată la cea de-a 4-a Pleanară a C.C. al P.C. din Grecia care a avut loc zilele acestea. La 11 martie în baza aceleiași legi la Tribunalul din Atena va începe procesul ziarului „Avghi” pentru publicarea în septembrie 1962 a unui articol consacrat luptei de eliberare a poporului grec împotriva cetroitorilor hitleristi. În ultima vreme în Grecia au avut loc de asemenea, procese împotriva ziarelor „Eleftheria”, „Eleftheros” și „Athinaiiki”.

Partidul Uniunea Democrată de stînga a protestat miercuri în parlament cu toată energia împotriva urmării judiciare a ziarului „Avghi” și a folosirii așa-numitei legi ce privește „măsurile de securitate”. E.D.A. a cerut revizuirea acestei legi și anulare a tuturor celorlalte legi excepționale care sînt în vigoare în Grecia, eliberarea deținuturilor politice prin acordarea amnistiei generale.

Declarația F.M.T.D. cu prilejul zilei de 8 Martie

BUDAPEȘTA 7 (Agerpres). — Cu prilejul zilei de 8 Martie, Ziua internațională a femeii, Federația Mondială a Tineretului Democrat a dat publicității o declarație în care salută femeile lumii care și-au unit eforturile în lupta pentru pace, independență națională, pentru un viitor mai bun, împotriva imperialismului și colonialismului. F.M.T.D. își exprimă solidaritatea cu femeile care luptă pentru drepturile lor politice, economice și sociale, pentru egalitate în drepturi și o viață mai bună, pentru copii lor.

EXPOZIȚII FILATELICE ROMÎNEȘTI ÎN AUSTRALIA

CANBERRA 7 (Agerpres). — Recent, în orașul Bondi Beach (Australia) — sindicatul muncitorilor din construcții mecanice a organizat trei expoziții filatelice românești: „R. P. Romînă în continuă dezvoltare și progres”, „Frumusețile naturii și construcțiilor din R. P. Romînă” și „Sportul în R. P. Romînă”. O dată cu această expoziție prezente și fotografii înfățișînd realizări ale Republicii Populare Romîne.

IRAN: Lupte între armată și triburile Gașgai

TEHERAN 7 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează, citind surse informate din capitala Iranului, că în provincia iraniană Fars au loc lupte între triburile Gașgai și unități ale armatei. Opt avioane cu reacție au bombardat marți și miercuri centrele locuite de acest trib. Generalul Malek, comandantul jandarmeriei iraniene, a părăsit marți Teheranul plecînd la Siraz, capitala provinciei amintite, pentru a examina la fața locului amploarea luptelor. Comandamentul militar din provincia Fars a cerut de urgență

Imagini zguduitoroase din Libia, unde a puternic cutremur de pămînt zguduie noaptea, a ucis 300 de persoane și a lăsat fără adăpost circa 15.000 de oameni. În foto: O fărâncă, a cărei casă a fost distrusă, în căutarea unui adăpost.

U.P.I.—Londra

Primul ministru al Norvegiei despre relațiile cu U.R.S.S.

OSLO 7 (Agerpres). — Într-un interviu acordat unui corespondent al ziarului „Luzvestia”, Einar Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei, a declarat că „stabilirea unor relații bune, bazate pe încredere deplină cu marele nostru vecin de la răsărit, a constituit întotdeauna o sarcină a politicii externe norvegiene”. „În prezent, a continuat primul ministru al Norvegiei, ambele părți au dorința ca popoarele noastre să înțeleagă relații de bună vecinătate”. După cum a subliniat Gerhardsen, „convorbirile sincere și amicale pe care membrii guvernului norvegian le-au dus cu membrii guvernului sovietic în ultimii ani, mai ales în timpul vizitei la Oslo a lui Gromiko, ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., au contri-

Pe adresa Universității „Patrice Lumumba”

MOSCOVA. — La Universitatea internațională a prieteniei popoarelor „Patrice Lumumba” sosește neîntrerupt serie de scrisori din țările Asiei, Africii și Americii Latine în care tinerii din cele trei continente își exprimă dorința de a deveni studenți ai acestei universități. Membrii comisiei de admitere trebuie să desfășoare o muncă uzoasă pentru a selecționa pe candidații cei mai bine pregătiți. Anual, sînt admisi 600 de studenți. De la 1 ianuarie la universitate au sosit deja 4.000 de cereri, deși termenele expiră la 30 martie.

Situația femeii în țările capitaliste văzută de două publicații occidentale

Scritura franceză Simone de Beauvoir semnează în revista hamburgheză „Konkret” un articol intitulat „Egalitate fără drepturi”, consacrat situației femeii în țările capitaliste. Egalitatea bărbăților și femeilor, scrie Simone de Beauvoir, n-a devenit nici pînă în ziua de astăzi o realitate. Nu intenționează să fac analize, dar este necesar să se arate cauzele acestei situații și să se găsească mijloace și căi pentru a înfrunți treptat, pas cu pas, această egalitate. Cele două sexe au sensuri diferite de reuși în viață. În Franța, de pildă, se spune: „Uitaj-vă la femei, acum ele au aceleași șanse ca și bărbații și totuși nu reușesc să răzbată”. Lucrurile nu stau așa. Într-o serie de țări acționează pînă și astăzi factori îndreptați direct împotriva autodeterminării femeilor. În Franța, de pildă, după lege, femeia are dreptul la concediu de maternitate, dar mulți patroni gîndesc cum să „fure” aceste zile. Legea e lege, dar în general e mai bine să nu angajăm femei la lucru”. Cunoșcete cineva tinere femei care deși au diplomă de chimiste nu pot să se angajeze deoarece sînt căsătorite. În cazul de față, legii i-a fost opus mecanismul economic unde grija pentru profituri și egoismul patronilor se ridică împotriva femeilor. Prin urmare, legile ca atare, oricît de bune ar fi, nu sînt de ajuns.

Atîc se pune problema unui fenomen social și economic care depinde de structura societății, nu de inițiativa particulară. După părerea mea, revendicările referitoare la egalitate în drepturi a femeilor poate fi satisfăcută numai după o reformă radicală a economiei țărilor noastre. Singura rezolvare posibilă a problemei constă în reorganizarea întregului nostru sistem de produc-

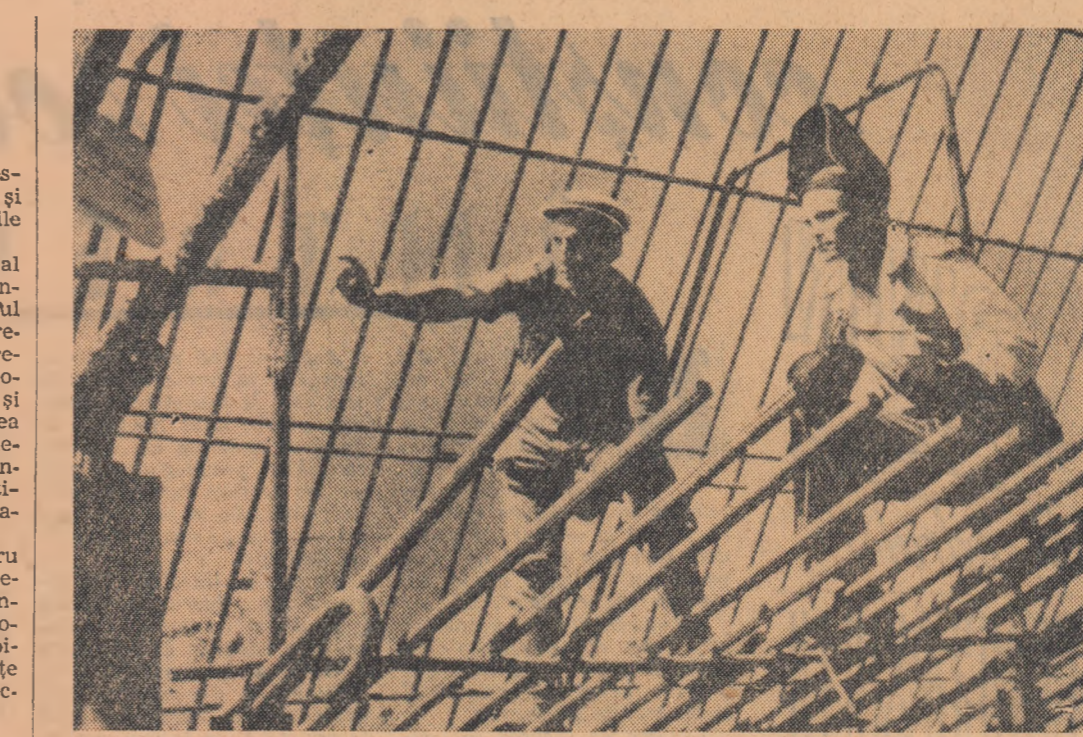
ție, într-o asemenea reorganizare care să lichideze deosebirea principială dintre interesele particulare și cele sociale. Cu atîtă curaj, este inevitabilă o formă sau alta de socialism. Numai în condițiile socialismului se realizează o repartizare echitabilă a muncii și consumului care împiedică ca interesele particulare să reducă la zero cele mai umane legi.

Sub titlul „Emancipare? nu mai pentru vitrină”, „Parade”, suplimentul duminical al ziarului „Washington Post” înserează un articol semnat de Lloyd Shier.

Mulți ani în S.U.A. a circulat legenda că America este condusă de femei. Erau reproduse nenumărate date statistice care dovedeau, chipurile, că femeile se bucură de cea mai mare parte a buuzilor materiale produse, că în majoritatea familiilor americane femeile îi țiu pe bărbați sub papuc, că ele reprezintă majoritatea alectorilor. Aceasta este linia propagandistică. În fond, femeia americană nu-i deloc liberă din punct de vedere economic, politic și juridic. Ea are drept de vot, dar în multe din cele mai importante domenii ale vieții ea este obiectul celei mai grosolane discriminări.

Deși în 22 de state există o lege cu privire la salariu egal la muncă egală, proprietarii întreprinderilor aplică măsuri discriminatorii față de femei aproape în toate ramurile industriale, comerțului și în profesunile libere. Femeile americane joacă un rol disproporționat de mic în politică. Ele dețin 52 la sută din voturi, dar numai doi senatori și numai 17 membri ai Camerei Reprezentanților sînt femei.

Femeile se plîng, de asemenea, că deși constituția americană nu face discriminări în ce privește drepturile juridice, în unele state această discriminare există. În statele Alabama, Mississippi și Carolina de sud femeile nu pot fi judecatori. În afara de aceasta există și alte nedreptăți care în ansamblu transformă femeile „emancipate” din zilele noastre în cetățeni de categoria a doua. Tocmai împotriva acestor nedreptăți ia atitudine femeia modernă.

U.R.S.S.: Pe rîul IRTA (Kazhstan) se vor construi 13 hidrocentrale. Hidrocentralele Buhtarminsk — una din cele 13 hidrocentrale — va fi în cursul pînă în lunchiune. În foto: Tehnicienii Alexei Gorski și Nicolai Ivanov, lucrînd pe șantierul de construcție a hidrocentralei din Buhtarminsk. Foto: A.P.N.—Moscova

„Recunoașterea R. D. Germane ar fi realistă și rațională” — declară Harold Wilson

LONDRA 7 (Agerpres). — Recunoașterea R. D. Germane sub orice formă „ar fi realistă și rațională... oricît de neplă-

cut ar fi acest lucru pentru noi”, a declarat Harold Wilson, liderul Partidului Laburist englez, într-un interviu acordat radioului și televiziunii americane. Wilson s-a pronunțat pentru dezvoltarea contactelor culturale, sportive și, în primul rînd, comerciale cu R. D. Germana.

Wilson a criticat guvernul R. F. Germane pentru încercările sale de a împiedica Anglia și alte țări de a stabili relații comerciale cu R. D. Germana.

Se extinde greva tipografilor din New York. NEW YORK. — Agenția Franco Presse anunță că zineograful de patru mari ziare newyorkeze: „New York Times”, „Daily News”, „New York Telegram and Sun” și „Journal American” au hotărît să declare a rîndul lor grevă cu începere de la 7 martie, alăturându-se astfel luptei greviste a muncitorilor tipografilor din New York. Această grevă, scrie agenția, riscă să amîne și mai mult soluționarea conflictului dintre patronii și tipografilor newyorkezi.

insemnări

FRANCO

RIDICĂ PREȚUL...

Înd ziarul „ABC” din Madrid a publicat declarațiile ambasadorului franchist la Washington, Garrigue, sub titlul tușins pe întreaga pagină iniția „Este o absurditate ca țara cea mai anticomunistă, Spania, să nu fie inclusă în organizația anticomunistă cea mai importantă”. N.A.T.O. se pare că a rămas doar de stabilit momentul semnării actului formal de aderare a membrilor N.A.T.O. de la 15 la 16. Dar alegerea acestui moment nu este chiar atât de lesnicioasă. Într-un fel, regimul franchist este legat de N.A.T.O. de un deceniu, de cînd au fost instalate pe teritoriul Spaniei baze militare americane. Cele trei baze aeriene și două baze navale celate Statelor Unite și acordarea dreptului trupelor americane de a folosi instalațiile militare din insulele Baleare și Canare, au inclus Spania în dispozitivul militar atlantic.

La începutul acestui an, însă, cînd acordul hispano-american a expirat, la Madrid s-a cerut oficial, după cum a recunoscut ambasadorul american, Woodward, „revizuirea” acordului. Aceasta inițiativă a fost apreciată ca „cerea mai mult sau mai puțin de înțelegere a regimului său”. Totuși, Franco dorește să procedea la o acțiune de „modernizare” a forțelor sale armate, prin dotarea cu proiectile-rachetă și avionica de vîntoară cu reacție.

Pentru a obține o poziție cît mai avantajoasă la tratative, regimul franchist a anunțat că „nu este pregătit” pentru tratativele cu S.U.A. și, într-un fel, ia trîntiță în nas ministrului de război adjunct al S.U.A., Gilpatrick, cînd și-a exprimat intenția de a se opri la Madrid. Ulterior, însă, s-a anunțat iminenta reluare a tratativelor hispano-americane priitoare la aplicarea viitoare a tratatului.

Poziția americană care ținește să-l păstreze pe Franco „în exclusivitate” nu poate fi despartită de căutarea de aliați „siguri”, mai ales după respingerea „pactului de la Nassau” de către guvernul francez. În această ordine de idei trebuie amintit că Pentagonul intenționează să transforme portul Rota în bază navală pentru adăpostirea submarinelor și navelor de linie înzestrate cu racheta „Polaris”.

Departo de a lăsa însă diplomația americană să păstreze regimul franchist „petru sine”, diplomația franceză își îndreaptă privirile cu atîtă insistență dincolo de Pirinei, încît agenția „Associated Press” a calificat campania declinativă pentru „atragera” regimului franchist ca „un asalt” din partea Franței. La deschiderea porților N.A.T.O. în fața lui „Caudillo”, diplomația franceză are un sprijin de nădejde în militarismul vest-german, căruia revizuirea de instrucție din Peninsula Iberică îi sînt necesare pentru pregătirea de luptă a Bundeswehrului. Iată-l, asadar, pe Franco, a cărui poziție în interior se subzistează pe zi ce trece, asaltat literalmente de „salat prețios”. S.U.A. vor să-l marcheze în exclusivitate, iar Franța și R.F.G. îi oferă un loc în N.A.T.O.

Este limpede că nici pînă acum Franco nu-l fi putut să înfrunte minia popoulă dacă n-ar fi contat pe protectorii din afară. Să ne amintim de marile greve din Asturia, de grevele din aprilie și mai 1962 la care au participat aproximativ jumătate de milion de oameni ai muncii spanioli, de largirea unității de acțiune creată în focul luptelor antifranchiste.

Concurența dintre puterile occidentale pentru captarea bunăvoînței regimului franchist — condamnat explicit la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial — nu este de fel o carte de vizită onorabilă pentru membrii N.A.T.O.

Z. FLOREA

SCURTE STIRI • SCURTE STIRI • SCURTE STIRI

MOSCOVA. — La 6 martie Comisia electorală centrală a dat publicității rezultatele alegerilor pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., care au avut loc la 3 martie. La alegeri au luat parte 99,94 la sută din alegători. Candidații pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. au intrat în sala de numărul total al voturilor.

Au fost, de asemenea, date publicității rezultatele alegerilor pentru parlamentele R. S. S. Ucrainene, R. S. S. Bielorus, R. S. S. Uzbek, R. S. S. Kazah, R. S. S. Moldovenești, R. S. S. Letone, R. S. S. Tadjiice și R. S. S. Turkmene. În toate circumscripțiile electorale din aceste republici au fost aleși candidații blocului comunist și celor fără de partid.

LONDRA. — Proprietarul marelui trust de ziare „Thompson Newspapers Limited”, Roy Thompson, a oferit în seara de 6 martie o recepție cu prilejul recentei călătorii în U.R.S.S. a unui mare grup de industriași, oameni de afaceri și ziariști din Anglia. Roy Thompson a împărțit celor de față impresiile sale despre această călătorie. El a vorbit cu multă căldură despre întâlnirea cu N. S. Hrusciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și despre ospitalitatea cu care au fost primiți la Moscova toți participanții la această călătorie. Thompson a subliniat că astfel de vizite și contacte contribuie la o mai bună înțelegere reciprocă și la colaborarea între popoarele Angliei și Uniunii Sovietice.

MOSCOVA. — Pe rîul Piana, principală arteră fluvială a Tadjiikistanului, se prevede construirea a opt hidrocentrale cu o putere totală de 16 milioane kW. Ele vor produce anual pînă la 80 miliarde kWh de energie electrică.

TOKIO. — Populația Tokio-ului de zece milioane de oameni este amenințată de lipsa de apă potabilă. La bazinul principal care aprovizionează capitala Japoniei a rămas numai un sferd din rezervă normală de apă. În cele două luni ale anului acesta la Tokio au căzut numai 28 mm precipitații, adică 15 la sută din cantitatea obișnuită.

CAIRO. — După cum a anunțat postul de radio Sanaa, la 6 martie aproximativ 30 de luptători înarmați din tribul Beni Shabab au trecut de partea trupelor Republicii Araba Yemen. Ei și-au exprimat dorința de a lupta în rîndurile trupelor yemenite.

NEW YORK. — Grupul celor unsprezece experți, însărcinați de către ultima sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U. cu elaborarea unor recomandări în vederea pregătirii Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, a ales ca vicepreședinte pe expertul român E. Dimbu.

ISTANBUL. — Greva muncitorilor de la uzina „Kavel Kablo” din Istanbul, care a durat cîteva săptămîni, s-a încheiat cu victoria muncitorilor greviști. Proprietarii au semnat un contract prin care se obligă să satisfacă revendicările muncitorilor greviști privind îmbunătățirea condițiilor lor de viață și de muncă.

COPENHAGA. — După încheierea vizitei în Norvegia, miercuri seara a sosit la Copenhaga, într-o vizită oficială A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., cu soția.

La gara centrală, A. A. Gromiko și persoanele care îl însoțeau au fost întâmpinați de P. Haekkorup, ministrul afacerilor externe al Danemarcei, și de alte personalități, precum și de reprezentanți ai vieții publice daneze.

DJAKARTA. — La 6 martie Comitetul de solidaritate al țărilor din Asia și Africa a adresat O.N.U. o telegramă în care protestează cu hotărîre împotriva utilizării de către trupelor americane a substanelor toxice împotriva poporului din Vietnamul de sud, care luptă pentru eliberarea patriei sale. Este de neînțeles, se arată în telegramă, din ce cauză O.N.U. nu a întreprins nimic pînă acum pentru a pune capăt acțiunilor trupelor americane în Vietnamul de sud.

RABAT. — Președintele Italiei, Antonio Segni, a sosit la 6 martie la Rabat într-o vizită oficială. Președintele Italiei este însoțit de A. Piccioni, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe. La aeroport A. Segni a fost întâmpinat de regele Hassan II și de miniștrii ai guvernului marocan.

LONDRA. — La Londra s-a anunțat că cu începere de la 1 aprilie vor fi majorate cu 15 la

sută taxele pentru energie electrică. Această majorare va afecta 1.450.000 de familii din Londra.

CIUDAD DE MEXICO. — La 6 martie au sosit la Ciudad de Mexico într-o vizită oficială Jozef Cyrankiewicz, primul ministru al Republicii Populare Polone, și persoanele care îl însoțesc.

COPENHAGA. — După încheierea vizitei în Norvegia, miercuri seara a sosit la Copenhaga, într-o vizită oficială A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., cu soția.

La gara centrală, A. A. Gromiko și persoanele care îl însoțeau au fost întâmpinați de P. Haekkorup, ministrul afacerilor externe al Danemarcei, și de alte personalități, precum și de reprezentanți ai vieții publice daneze.

DJAKARTA. — La 6 martie Comitetul de solidaritate al țărilor din Asia și Africa a adresat O.N.U. o telegramă în care protestează cu hotărîre împotriva utilizării de către trupelor americane a substanelor toxice împotriva poporului din Vietnamul de sud, care luptă pentru eliberarea patriei sale. Este de neînțeles, se arată în telegramă, din ce cauză O.N.U. nu a întreprins nimic pînă acum pentru a pune capăt acțiunilor trupelor americane în Vietnamul de sud.

RABAT. — Președintele Italiei, Antonio Segni, a sosit la 6 martie la Rabat într-o vizită oficială. Președintele Italiei este însoțit de A. Piccioni, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe. La aeroport A. Segni a fost întâmpinat de regele Hassan II și de miniștrii ai guvernului marocan.

LONDRA. — La Londra s-a anunțat că cu începere de la 1 aprilie vor fi majorate cu 15 la